

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยได้เสนอเป็นลำดับ ดังนี้

- 1) ผลการวิจัยเชิงปริมาณ
 - 1.1 ลักษณะทั่วไปทางประชากร
 - 1.2 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู
 - 1.3 ลักษณะการชมข่าวโทรทัศน์
 - 1.4 การวิเคราะห์ผล
- 2) ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ แบบการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group)

1) ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

การวิจัยนี้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 488 คน เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก 8 โรงเรียนละประมาณ 60 คน ผลการวิจัยปรากฏดังรายละเอียด ต่อไปนี้

1.1 ลักษณะทั่วไปทางประชากร

อายุ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอายุระหว่าง 14-19 ปี ประกอบไปด้วย อายุ 14 ปี ร้อยละ 5.9 อายุ 15 ร้อยละ 23.0 อายุ 16 ปี ร้อยละ 22.5 อายุ 17 ปี ร้อยละ 33.2 อายุ 18 ปี ร้อยละ 12.7 และอายุ 19 ปี ร้อยละ 0.8

เพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิง ร้อยละ 54.7 และนักเรียนชาย ร้อยละ 45.3 อาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 66.4 ญาติ ร้อยละ 16.8 มารดา ร้อยละ 10.0

บิดาร้อยละ 4.3 และวัดหรือหอพัก ร้อยละ 2.5 โดยมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ร้อยละ 71.5เช่า ร้อยละ 12.5 อาศัยญาติหรือผู้อื่น ร้อยละ 10.9 และเช่าซื้อ ร้อยละ 4.9

โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจาก

โรงเรียนอัสสัมชัญ ร้อยละ 12.5

โรงเรียนสตรีวิทยา ร้อยละ 12.3

โรงเรียนเซนต์คอมมิวนิก ร้อยละ 12.3

โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนนนต์ ร้อยละ 12.1

โรงเรียนวัดน้อยใน ร้อยละ 13.3

โรงเรียนวัดบวรเมณฑล ร้อยละ 13.1

โรงเรียนราชดำริ ร้อยละ 12.1

โรงเรียนนายโรง ร้อยละ 12.3

ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 34.8 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 20.9 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 44.3

ระดับการศึกษาของบิดามารดา

ระดับการศึกษาของบิดา พบว่า ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 3.5

ประถมศึกษาปีที่ 1-4 ร้อยละ 28.3 ประถมศึกษาปีที่ 5-7 ร้อยละ 7.4

มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ร้อยละ 12.1 มัธยมศึกษาปีที่ 4-5 หรือเทียบเท่า ร้อยละ 16.2

อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 8.4 ปริญญาตรี ร้อยละ 8.4 และสูงกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ 5.5

ระดับการศึกษาของมารดา พบว่า ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 4.9

ประถมศึกษาปีที่ 1-4 ร้อยละ 37.5 ประถมศึกษาปีที่ 5-7 ร้อยละ 7.0

มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ร้อยละ 11.1 มัธยมศึกษาปีที่ 4-5 หรือเทียบเท่า ร้อยละ 12.5

อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 8.6 ปริญญาตรี ร้อยละ 12.7 และสูงกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ 3.3

อาชีพของบิดามารดา

อาชีพของบิดา พบว่า ค้าขาย ร้อยละ 39.5 รับจ้าง ร้อยละ 30.7 รับราชการ ร้อยละ 12.9 เสียชีวิต ร้อยละ 4.3 เกษตรกร ร้อยละ 4.3 นักธุรกิจ ร้อยละ 4.1 รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 1.6 พ่อบ้าน ร้อยละ 1.6 และกรรมกร ร้อยละ 0.4

อาชีพของมารดา พบว่า ค้าขาย ร้อยละ 35.0 แม่บ้าน ร้อยละ 27.9 รับจ้าง ร้อยละ 18.2 รับราชการ ร้อยละ 8.8 เกษตรกร ร้อยละ 5.7 รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 1.2 เสียชีวิต ร้อยละ 1.2 เสียชีวิต ร้อยละ 1.2 นักธุรกิจ ร้อยละ 1.0 และกรรมกร ร้อยละ 0.4

สถานภาพทางเศรษฐกิจ

ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจ ศึกษาจากปริมาณรายได้ของครอบครัว เฉลี่ยต่อเดือน รายการทรัพย์สิน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยมี รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ	85	17.4
ปานกลาง	339	69.5
สูง	63	12.9
ไม่ระบุ	1	0.2
รวม	488	100.0

*รายละเอียดของรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน รายการทรัพย์สิน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ดูในภาคผนวก ก. ตารางที่ 22-24

1.2 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

กลุ่มตัวอย่างได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ร้อยละ 83.6 แบบเผด็จการ ร้อยละ 20.9 แบบปกป้อง ร้อยละ 10.7 และแบบปล่อยปละละเลย ร้อยละ 4.7

กลุ่มตัวอย่างมีความใกล้ชิดและได้รับความเอาใจใส่เป็นอย่างดีที่สุดจาก มารดา ร้อยละ 43.9 บุคคลอื่น ร้อยละ 32.2 บิดา ร้อยละ 10.9 พี่ ร้อยละ 10.5 และ น้อง ร้อยละ 1.6

พบว่า บิดามารดา หรือผู้ปกครองใช้เวลาว่างพูดคุยกับกลุ่มตัวอย่าง เกือบทุกครั้ง ร้อยละ 49.6 ทุกครั้ง ร้อยละ 23.4 น้อยครั้ง ร้อยละ 23.4 ไม่เคยเลย ร้อยละ 2.7 และบางครั้ง ร้อยละ 1.0

1.3 ลักษณะการชมข่าวโทรทัศน์

กลุ่มตัวอย่างมีโทรทัศน์ ร้อยละ 96.9 และไม่มีโทรทัศน์ ร้อยละ 3.1 โดยปกติแล้วดูโทรทัศน์ที่บ้านของตนเอง ร้อยละ 94.5 ที่หอพักหรือวัด ร้อยละ 1.8 ที่บ้านเพื่อน ใกล้เคียง ร้อยละ 1.2 ที่บ้านญาติ ร้อยละ 1.2 และที่ร้านขายของใกล้บ้าน ร้อยละ 0.8

กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 488 คน ดูข่าวภาคค่ำทางโทรทัศน์ ไม่นั่นนอน ร้อยละ ร้อยละ 56.8 ร้อยละ 24.2 สัปดาห์ละ 4-5 ครั้ง ร้อยละ 13.5 เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดอื่น ๆ ร้อยละ 4.7 และสัปดาห์ละครั้ง ร้อยละ 0.4

พบว่า สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างดูข่าวภาคค่ำทางโทรทัศน์ ได้แก่

- ทำให้มีความรู้รอบตัวทันต่อเหตุการณ์ ร้อยละ 52.3
- ได้ชมสภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามความเป็นจริง ร้อยละ 30.5
- ดูตามพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ร้อยละ 15.4
- เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ร้อยละ 13.2
- คลายเครียดขณะดูหนังสือหรือฆ่าเวลาระหว่างรอดูรายการอื่นหลังข่าว

ร้อยละ 7.4

โดยมีบิดามารดา หรือผู้ปกครองสนทนากับเนื้อหาข่าวขณะที่กำลังคุยอยู่กับ
กลุ่มตัวอย่าง นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 42.4 บ่อยครั้ง ร้อยละ 32.0 เป็นประจำ ร้อยละ 19.1
และไม่เคยเลย ร้อยละ 6.4

จากการศึกษาถึงความชอบของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อข่าวโทรทัศน์ ปรากฏผล
การวิจัยดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการจัดลำดับประเภทข่าวโทรทัศน์ตามค่ามัธยฐานที่ได้รับเลือกจากกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทข่าวโทรทัศน์	ค่ามัธยฐาน (Mean)
1. ข่าวศิลปะ/วัฒนธรรม/บันเทิง	4.277
2. ข่าวกีฬา	4.407
3. ข่าวต่างประเทศผ่านดาวเทียม	5.680
4. ข่าวอุบัติเหตุ/ภัยพิบัติ	6.201
5. ข่าวรัฐบาลและการเมือง	6.545
6. ข่าวอาชญากรรม	6.681
7. ข่าวเศรษฐกิจ	6.880
8. ข่าวความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	7.029
9. ข่าวพัฒนา/ข่าวสังคม	7.050
10. ข่าวในพระราชสำนัก	7.474
11. ข่าวพยากรณ์อากาศ	8.072
12. ข่าวทหาร	8.133

ผลการจัดลำดับค่าเฉลี่ยของข่าวแต่ละประเภท จากประเภทข่าวที่มีค่ามัธยฐาน (Mean) น้อยที่สุด แสดงว่าเป็นข่าวที่กลุ่มตัวอย่างส่วนมากให้คะแนนเลือกเป็นอันดับแรก จนถึงประเภทข่าวที่มีค่ามัธยฐาน (Mean) มากที่สุด ซึ่งเป็นข่าวที่กลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากให้คะแนนเลือกเป็นอันดับสุดท้าย

1.4 การวิเคราะห์ผล

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศ, สถานภาพทางเศรษฐกิจ, ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู และลักษณะความบ่อยครั้งในการชมข่าวโทรทัศน์กับทัศนคติด้านความรุนแรงของกลุ่มวัยรุ่น ปรากฏผลดังนี้

1. จากการสรุปผล ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติด้านความรุนแรงในเหตุการณ์จำลองจากชีวิตประจำวัน (ภาคผนวก ก. ตารางที่ 3, 5, 7, 9 และ 11) พบว่า เพศ และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู มีความสัมพันธ์กับทัศนคติด้านความรุนแรงในเหตุการณ์จำลองจากชีวิตประจำวัน ได้แก่ การทะเลาะกับเพื่อนถูกครุฑ หรือถูกเพื่อนรังแก เป็นต้น โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีทัศนคติไม่รุนแรง อาจเนื่องจากว่า ข้อคำถามส่วนใหญ่ เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใกล้ ๆ ตัว กับกลุ่มเพื่อนในบริเวณโรงเรียน และตามหลักจิตวิทยาของกลุ่มวัยรุ่นแล้ว จะให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนเป็นลำดับต้น จึงมองเหตุการณ์เหล่านี้ เป็นเรื่องไม่รุนแรงที่สามารถให้อภัยหรือมองข้ามกันไปได้ จากแนวโน้มพฤติกรรมที่ตอบว่า นิ่งเฉยต่างคนต่างเลิกกันไป หรือเดินผละออกไปจากที่นั้นประมาณร้อยละ 62.51 บอกกล่าวให้ผู้อื่นรับทราบในเรื่องที่เกิดขึ้น ร้อยละ 32.24 คำว่าเพื่อโต้ตอบให้หายคับข้องใจ ร้อยละ 4.15 และใช้กำลังในการตัดสินปัญหา ร้อยละ 1.10

แสดงว่ากลุ่มวัยรุ่นมีความคิด ความรู้สึกต่อเหตุการณ์ความรุนแรงที่พบเห็นบ่อยครั้งในชีวิตประจำวันว่า เป็นเรื่องที่ไม่รุนแรง และมีแนวโน้มพฤติกรรมในทางสันติวิธี หรือไม่นิยมการใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหา โดยพบความสัมพันธ์เฉพาะในตัวแปรด้านเพศ และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเท่านั้น กลุ่มวัยรุ่นทั้ง 2 เพศ มีแนวโน้มพฤติกรรมที่รักความสงบเช่นเดียวกัน แตกต่างไปจากแนวคิดและงานวิจัยต่าง ๆ ที่มักพบว่า เพศชายมีทัศนคติที่รุนแรงมากกว่าเพศหญิง อาจเป็นเพราะว่า งานวิจัยนี้ศึกษากลุ่มวัยรุ่นที่มีสติยังคิดในการตัดสินวิธีแก้ปัญหา แตกต่างไปจากกลุ่มเด็กที่มีอายุน้อยกว่า และมีความสามารถในการควบคุมตนเองได้น้อยกว่าด้วย

2. จากการสรุปผลความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติด้านความรุนแรงในเหตุการณ์จำลองจากข่าวโทรทัศน์ (ภาคผนวก ก. ตารางที่ 4, 6, 8, 10 และ 12) พบว่า ตัวแปรเกือบทั้งหมดที่ศึกษา ไม่ว่าจะเป็นเพศ, สถานภาพทางเศรษฐกิจ, ลักษณะการ

อบรมเลี้ยงดู และความใกล้ชิดของบุคคลในครอบครัวแล้วแต่พบความสัมพันธ์กับทัศนคติด้าน ความรุนแรงในเหตุการณ์จำลองจากข่าวโทรทัศน์ ได้แก่ รถชนคนแล้วหนีคนกระโดดตึก หรือ ปัญหาสงคราม เป็นต้น แต่ลักษณะความบ่อยครั้งในการชมข่าวโทรทัศน์ กลับไม่พบความสัมพันธ์กับ ทัศนคติด้านความรุนแรง ซึ่งอาจเป็นเพราะพฤติกรรมในการชมในการชมข่าวของแต่ละบุคคลที่ ใช้ตาหู แต่หูไม่ฟัง หรือฟังแต่เสียง ไม่ได้ดูภาพ ทำให้ข่าวโทรทัศน์ไม่เกิดผลกระทบต่อกลุ่มวัยรุ่น นี้เท่าใดนัก หรืออาจเนื่องมาจากปริมาณการเสนอข่าวโทรทัศน์ มีสัดส่วนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อเทียบกับรายการบันเทิงอื่น ๆ ประกอบกับกลุ่มวัยรุ่นนี้มีแนวทางการใช้ประโยชน์ และการ ได้รับความพึงพอใจจากสื่อมวลชน (The Uses and Gratifications Approach) ที่แตกต่างกันไป ทำให้เลือกรับข่าวสารจากสื่อมวลชนต่างกัน ลำพังการชมข่าวโทรทัศน์จึงเป็นเพียง ปัจจัยย่อย ที่มีผลต่อทัศนคติด้านความรุนแรง ตรงกันข้ามกับตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ที่ศึกษานี้ พบว่า เป็นปัจจัยแวดล้อมสำคัญที่มีผลต่อทัศนคติด้านความรุนแรง เถกเช่นทฤษฎีความแตกต่าง ระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) วัยรุ่นแต่ละคนจะมีทัศนคติด้านความ รุนแรงที่แตกต่างกัน หรือทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ที่ว่า ผู้รับสารที่มี ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมคล้ายคลึงกัน จะมีผลของการสื่อสารที่ใกล้เคียงกัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีทัศนคติรุนแรง ตรงกันข้ามกับเหตุการณ์จำลองใน ชีวิตประจำวัน แต่แนวโน้มพฤติกรรมยังเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ แจ้งให้บุคคลอื่นรับทราบ ร้อยละ 43.57 ช่วยยุติเหตุการณ์นั้น ร้อยละ 36.02 เพิกเฉยหรือหลีกเลี่ยงหนีมาจากเหตุการณ์นั้น ร้อยละ 12.81 และใช้กำลังในการเข้ายุติเหตุการณ์นั้น ร้อยละ 7.60 แสดงถึงการใช้ วิจารณ์ในการแก้ไขปัญหาที่ค่อนข้างจะเกิดประโยชน์ต่อผู้ประสบเหตุการณ์นั้น ๆ หรือการ แสดงความเป็นพลเมืองดี กระนั้นก็ตาม วัยรุ่นยังคงคิดว่า การแจ้งหรือรายงานเหตุการณ์นั้น ให้บุคคลอื่น โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจให้รับทราบ เพื่อช่วยยุติเหตุการณ์นั้น ๆ มากกว่าที่จะ เข้าไปแสดงบทบาทเสียเอง อาจเป็นเพราะการปลุกฝังจากข่าวหลายเรื่อง ที่พลเมืองดีมักไม่ ได้รับความดีตอบ แต่กลับได้รับความเดือดร้อนแทน ทำให้วัยรุ่นไม่นิยมการทำตัวเป็นพลเมืองดี จนเกินไปนัก

ผลจากการศึกษาเชิงปริมาณนี้ ทำให้ทราบข้อมูลเพียงผิวเผินเกี่ยวกับทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของกลุ่มวัยรุ่น โดยเฉพาะในเรื่องของลักษณะการชมข่าวโทรทัศน์ ซึ่งจัดเป็นตัวแปรที่สำคัญ ฉะนั้นผู้วิจัยจึงบูรณาการ การศึกษาเชิงคุณภาพแบบสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อเป็นการเจาะลึก ถึงทัศนคติต่าง ๆ ด้านความรุนแรงของกลุ่มวัยรุ่นขณะชมข่าวโทรทัศน์

2) ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ แบบการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group)

การศึกษาแบบสนทนากลุ่ม (Focus Group) แบ่งผู้ร่วมสนทนาออกเป็น 8 กลุ่ม จาก 8 โรงเรียนจำนวนกลุ่มหรือโรงเรียนละ 8 คน โดยทำการสุ่มเลือกจากแบบสอบถามที่ได้ รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาเชิงปริมาณดังกล่าว ทำการศึกษาโดยผู้ร่วมสนทนาทั้ง 8 คน ดูข่าวโทรทัศน์จำนวน 10 ข่าว ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

ข่าวที่ 1 ช่อง 5

ผู้แทนราษฎรพรรคเอกภาพขอตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจคุ้มกันวันเกิดเหตุลอบทำร้าย สาเหตุจากการเปิดโปงรัฐมนตรีคลังคำร้ายผิดปกติ แะยืนยันหลักฐานการทุจริตของ 2 รัฐมนตรี

ภาพ 1 : - นายคสุติ โลภิตชา ส.ส. อุบลราชธานี พรรคเอกภาพ ผู้ซึ่งแจ้งว่าจะเปิดโปง เบื้องปลั่ง ปปป. และบุคคลที่เกี่ยวข้องระดับรัฐมนตรี โดยมีผู้สื่อข่าวนั่งร่วมโต๊ะด้วย

- นายอนรรต วัฒนพงศ์ศิริ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กล่าวแถลงว่า คณะกรรมการ ปปป. จะต้องกลับไปอ่านกฎหมาย ปปป. ให้เข้าใจเสียใหม่ เพราะจะทำให้เสีย ภาพพจน์ของรัฐบาลได้ และยืนยันว่า ถ้าคณะกรรมการ ปปป. ไม่พอใจจะลาออกทั้งคณะเชิญได้
เลย

ผู้ร่วมสนทนาจากทุกกลุ่ม มักจะกล่าวว่าชาวนี "ไม่รุนแรง" โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนชาย จากโรงเรียนระดับสูงแห่งหนึ่งถึงกับพูดเป็นเพียงเดียวกันว่า "ไม่รุนแรง" โดยมีลักษณะมุมมองที่แตกต่างกันไป

บางคนมองถึงพฤติกรรมของบุคคลในข่าว

"ปากต่อปากพูดกันก็เหมือนการทะเลาะกัน ไม่รุนแรงเพราะไม่ได้ใช้กำลัง..."

(นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)

แสดงถึงการแบ่งระดับความรุนแรง จากภาพที่ปรากฏให้เห็นทางจอโทรทัศน์

บางคนมองถึงบุคคลในข่าว

"เป็นกิจกรรมธรรมดาของนักการเมือง" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับต่ำ)

บ้างก็มองถึงเนื้อหาข่าว

"มันเกี่ยวกับคนในราชการ คนภายนอกไม่เกี่ยว" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับต่ำ)

ผู้ร่วมสนทนาเป็นนักเรียนโรงเรียนระดับต่ำ ที่อาจได้รับการปลุกฝังมาว่าการเมืองเป็นเรื่องเฉพาะของนักการเมือง หรือคนในราชการเท่านั้น แสดงถึงโลกทัศน์ที่คับแคบ แตกต่างจากวัยรุ่นในโรงเรียนระดับสูง ที่มองว่าเป็นเรื่องของประเทศชาติ ทัศนคติที่แตกต่างกันของคน 2 กลุ่มนี้ อาจเป็นเพราะได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง หรือการอบรมสั่งสอนจากคุณครูที่แตกต่างกัน ตามทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ทำให้กลุ่มวัยรุ่นที่มีภูมิหลังทางครอบครัวต่างกัน มีมุมมองที่แตกต่างกันด้วย

มีผู้ร่วมสนทนาเพียงบางคนที่กล่าวว่า ชาวนี "รุนแรง"

"เกี่ยวกับรัฐบาลจะสร้างความกระทบกระเทือนให้กับประเทศชาติ" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)

ผู้ร่วมสนทนาที่เป็นนักเรียนของโรงเรียนระดับสูง จะมีเหตุผลในเชิงวิชาการขณะสนทนาค่อนข้างสูงกว่านักเรียนของโรงเรียนระดับต่ำ มีการสนทนากันในเรื่องการเมืองที่นอกเหนือไปจากประเด็นในข่าวนี้ด้วย

"...คณะรัฐมนตรีในคณะรัฐบาล อาจแบ่งพรรคแบ่งพวกกัน และถ่วงงันมากขึ้น อาจเกิดการยุบสภา เพราะในระหว่างนี้มีข่าวว่าจะเกิดการยุบสภา รัฐบาลตอนนี้มีเสถียรภาพไม่แน่นอนแล้ว" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)

แสดงให้เห็นถึงความสนใจในการติดตามข่าวสารการเมืองที่แตกต่างกัน ในกลุ่มสนทนา ซึ่งอาจเนื่องมาจากความกระตือรือร้นในการหาความรู้ หรือ โอกาสทางการศึกษาที่มีมากกว่านักเรียนในโรงเรียนระดับต่ำ

จากการพูดคุยกับผู้ร่วมสนทนา เกือบทุกคนในกลุ่มโรงเรียนระดับสูง จะต้องไปเรียนพิเศษต่อหลังจากเลิกเรียนแล้ว ในขณะที่ผู้ร่วมสนทนาในโรงเรียนระดับต่ำ ไม่ค่อยจะมีกิจกรรมอื่นใดหลังเลิกเรียน บางคนกล่าวว่า "เดี๋ยวจะไปเตะฟุตบอล" ในขณะที่บางคนกล่าวว่า "ยังไม่ต้องรีบกลับก็ได้ เพราะสองแถวคนแน่น" (ในโรงเรียนระดับต่ำที่ทำการศึกษานี้ ล้วนตั้งอยู่ในซอยลึกไกลจากถนนใหญ่อีกมาก)

เมื่อกล่าวถึงผลกระทบของข่าวนี้ ผู้ร่วมสนทนาเกือบทุกคนจะพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า "กับตัวเราคงไม่มีอะไร..." แต่ผลกระทบต่อสังคมนั้น ผู้ร่วมสนทนาบางคนจะมองถึงความจริงของเหตุการณ์ในข่าวนี้

"ถ้าคนมันอยากจะโกง ก็โกงไปได้เรื่อย ๆ เขาอยากทำกันเอง ประเภทไก่เห็นตีนงู เห็นนมไก่" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

ผู้ร่วมสนทนาทุกคนมีความเห็นว่าการโกงเป็นสิ่งไม่ดี "โกงกินไม่ดี" "ทำให้ประเทศชาติล่มจม" ฯลฯ ผู้ร่วมสนทนาดังกล่าวเห็นพ้องแสดงถึงทัศนคติต่อการโกงในประเด็นนี้

"การคอร์รัปชันเป็นเรื่องใหญ่... เป็นเรื่องที่สำคัญ ทุกคนควรจะลุกขึ้นมาต่อต้าน"
(นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับต่ำ)

แสดงถึงการรักความยุติธรรม ที่ไม่ชอบการเอาเปรียบหรือการใช้ความรุนแรง อาจเนื่องจากระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่เขาประสบอยู่นั้น ยังต้องยกย่องอีกกลุ่มหนึ่ง หรือคนกลุ่มที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่า ทำให้มองเห็นความเหลื่อมล้ำ เกิดความแตกต่างระหว่างบุคคล

"เด็กรุ่นหลังอาจมีปฏิภิริยาตอบโต้... คิดว่าต่อไปเราน่าจะทำให้สังคมมันดีกว่านี้ได้"
(นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)

บางคนไม่เห็นความสำคัญของข่าวนี้นี้
"ทำให้เราไม่อยากจะข่าวนี้อะไรขึ้น เพราะมันน่าเบื่อ... ชีวิตประจำวันเราก็ไม่เกี่ยวอยู่แล้ว" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ไกลตัว จึงบอกว่า "ไม่รุนแรง" ทั้งนี้เนื่องจากสภาพความเป็นวัยรุ่นของผู้ร่วมสนทนาที่มักให้ความสนใจข่าวหรือหาโลดโผนมากกว่าข่าวที่มีคนมานั่งพูดอยู่ต่อหน้าไมโครโฟน มีเพียงบางคนเท่านั้นที่กล่าวว่า "รุนแรง เกิดการถูกฟ้องร้องอย่างที่ข่าวออกมา" สังเกตได้ว่า ผู้ที่กล่าวว่าข่าวนี้นี้ "รุนแรง" จะค่อนข้างตั้งใจดูและฟังข่าวนี้นี้มาก จับประเด็นในข่าวนี้นี้มาพูดคุยกันบ้าง แต่ไม่พบความแตกต่างในด้านเพศ ของผู้ร่วมสนทนา เนื่องจากผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่ทั้งหญิงและชายมีความเห็นว่าข่าวนี้นี้ "ไม่รุนแรง" เหมือน ๆ กัน

ผู้ร่วมสนทนา มีทัศนคติแสดงถึงโลกทัศน์ที่ตนรับรู้มาอย่างแตกต่างกันตามทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) จะเห็นได้ว่า กลุ่มที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมดีกว่า จะมีมุมมองที่กว้างไกล และคิดวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างลุ่มลึกกว่ากลุ่มที่มีระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมระดับต่ำ

ข่าวที่ 2 ช่อง 5

นายคาโอรุ นากาโอะ สมาชิกกึ่งยากูซ่า กุญชรคพวกสังหารบริเวณแหล่งกบดาน ซอยลาดพร้าว 35 กรุงเทพมหานคร หลังจากใช้เวลาเกือบ 4 ชั่วโมงในการค้นหา

นายคาโอรุ และพรรคพวกเดินทางเข้ามาในประเทศไทย เดือนกรกฎาคมปีที่แล้ว เพื่อจับกุมนักธุรกิจชาวญี่ปุ่นที่อยู่ในไทยไปเรียกค่าไถ่ แต่เกิดการหักหลังกันขึ้น นายคาโอรุถูกเพื่อนสังหารและโบกปูนฝังอยู่บริเวณหลังบ้าน

ภาพ : - ศพถูกขุดและอุ้มขึ้นมาจากหลุมที่ขุดไว้ภายในบ้าน สภาพศพเละเทะและสกปรกมาก ภาพ Close Up ให้เห็นอย่างชัดเจน

- คนของมูลนิธิปอเต็กตึ๊ง แบกศพซึ่งใช้ผ้าห่อเรียบร้อยแล้วออกมาหน้าบ้าน โดยมีชาวบ้านในละแวกนั้นเกาะประตู่ร่วมดูกันอย่างหนาแน่น

- พลตำรวจตรี รุ่งโรจน์ ยมกุล ผู้บังคับการกองปราบปรามให้สัมภาษณ์กับนักข่าวในคดีนี้บริเวณหน้าบ้าน

ผู้ร่วมสนทนาเกือบทุกคนมีความคิดเห็นว่า ข่าวนี้ "รุนแรง" โดยเฉพาะกลุ่มที่เป็นนักเรียนหญิง มีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่กล่าวว่าไม่รุนแรง "สมัยนี้ฆ่ากันตายทุกวัน" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับต่ำ) ผู้ร่วมสนทนาสนใจดูข่าวนี้กันมากกว่าข่าวที่ 1 มีการส่งเสียงร้อง

และแสดงสีหน้าประหลาดขณะเห็นภาพศพที่น่ากลัว เป็นการระบายออกทางอารมณ์ตามทฤษฎีการ
 ผ่อนคลาย (Catharsis Theory) ส่วนนักเรียนชายจะนั่งดูกันเฉย ๆ แต่ไม่พบความแตกต่าง
 กันด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับช่าวนี่

"เป็นการแสดงถึงประสิทธิภาพของตำราจไทยว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ไม่ได้..."

(นักเรียนชาย โรงเรียนระดับระดับสูง)

ผู้ร่วมสนทนามองลึกซึ้งถึงแง่มุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพช่าวที่เห็น โดยเป็นไปใน
 ทำนองเดียวกัน แม้ว่าจะมาจากโรงเรียนต่างระดับกันก็ตาม อาจเป็นเพราะมโนทัศน์ (Concept)
 ของช่าวนี่แสดงภาพศพที่น่าเกลียดให้เห็นกันอย่างชัดเจน มิได้มีการขัดแย้งทางวาจาในประเด็น
 ต่าง ๆ เช่น ช่าวที่ 1 มุมมองจากทัศนคติจึงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่นเดียวกับความคิดเห็น
 ในด้านผลกระทบของช่าวนี่

"อาจกระทบกระเทือนถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับญี่ปุ่น" (นักเรียนหญิง
 โรงเรียนระดับระดับสูง)

ผู้ร่วมสนทนาบางคนให้ความสนใจกับภาพช่าวเป็นพิเศษ

"คนช่าวนี่ใจเย็นมาก ไม่แคร์ต่อการฆ่า ช่าวแล้วเทคอนกรีตระดับประดาตันไม่หวัง
 ตบตาอีก" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับต่ำ)

จากความคิดเห็นในประเด็นนี้ แสดงว่าผู้ร่วมสนทนาให้ความสนใจกับวิธีดำเนินการ
 ของคนร้าย มีผู้ร่วมสนทนาคนหนึ่งให้ความคิดเห็นว่า

"...ถ้ามาชี้แจงผลร้าย ผลเสียออกมาด้วย ก็จะเป็นประโยชน์ว่าไม่ตื่นกลัว แล้วมีการ
 จับ" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

จริงอยู่ที่ว่า บทบาทหนึ่งของข่าวโทรทัศน์ คือ การรายงานภาพเหตุการณ์และเสียงตามความเป็นจริง แต่ถ้ามองจากเสียงสะท้อนของผู้ร่วมสนทนา ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นนี้จะพบว่าเกือบทุกคน มีวิจาร์ณญาณในการตัดสินเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่สำหรับคนกลุ่มอื่น ๆ ในสังคมนี้ย่อมหลีกเลี่ยงไม่พ้น ที่จะถูกข่าวจากโทรทัศน์นี้ปลุกฝัง จนกระทั่งเห็นความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดา และอาจเป็นแรงเสริมของการกระทำความรุนแรงได้ในที่สุด

ผู้ร่วมสนทนาที่เป็นหญิงจะแสดงความละเอียดอ่อนจากการดูข่าวนี้มากกว่านักเรียนชาย

"ทำให้เราหยาบกระด้าง เห็นเขาฆ่ากันเป็นเรื่องธรรมดา สมมุติอีกหน่อยมีเรื่องอะไรเกิดขึ้นก็จะไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้เราเป็นคนที่ไม่เห็นแก่ตัวขึ้น" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับต่ำ)

"คุณแล้วกลัว เพราะเราเป็นผู้หญิงตัวก็กลัว" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

ในขณะที่นักเรียนชายคนหนึ่งมีความคิดเห็นขัดแย้งกันกับผู้ร่วมสนทนาคนอื่น ๆ โดยกล่าวว่าข่าวนี้ "ไม่รุนแรง"

"ผมไม่เกี่ยว ไม่รู้เรื่องด้วย มีทุกวันก็ตามสบายเรื่องของเขา ผมเป็นผู้ชายผมไม่กลัว..." (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับต่ำ)

แสดงให้เห็นถึงสภาพทางจิตใจและทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ระหว่างเพศสภาพทางเศรษฐกิจและครอบครัว ที่ต่างกันของผู้ร่วมสนทนา เป็นไปได้ที่ข่าวนี้เกี่ยวข้องกับแก๊งยาสูบที่มีชื่อเสียงโด่งดังในทางเสียหายเกี่ยวกับการค้าขายผู้หญิง ซึ่งทุกคนต่างมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้กันมาก่อนแล้ว จึงเป็นการเสริมแรงให้ผู้ร่วมสนทนาที่เป็นหญิงมีท่าทีหวาดกลัวต่อข่าวนี้มากกว่านักเรียนชาย

ผู้ร่วมสนทนาในกลุ่มโรงเรียนระดับสูง มีการพูดคุยกันในแง่ของศีลธรรมเพิ่มเติม
อีกด้วย

"กับตัวเราคงไม่มีผลกระทบอะไร เราโตแล้ว พวกเราเคยไปวัดกันมาแล้ว เราก็
ปลงได้ แต่ถ้าให้เด็กเห็นก็จะไม่ดี เป็นภาพติดตา แต่อย่างเราอายุขนาดนี้ คิดว่าได้ไม่เป็นไร"
(นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

แม้ว่าเราจะให้คำจำกัดความกับผู้ร่วมสนทนาว่า "เด็กวัยรุ่น" แต่พวกเขาต่างก็มี
ความรู้สึกว่า ตนเองกำลังจะเป็นผู้ใหญ่ ไม่ใช่เด็กอีกต่อไปแล้ว ซึ่งเป็นธรรมชาติของวัยรุ่นทั่วไป
บ่อยครั้งก็มักได้ยินผู้ร่วมสนทนาพูดกันว่า "โต ๆ กันแล้ว..." หรือจะพูดถึงบุคคลอื่นที่มีอายุน้อย
กว่าก็จะเรียกเป็น "เด็ก" เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างวัย

"ถ้าเด็กดูจนชินแล้วอาจเห็นเป็นเรื่องธรรมดา..." (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับ
สูง)

พบระดับความรุนแรงที่ต่างกันในแต่ละของผู้ร่วมสนทนา ที่อาจใช้ภาพข่าวเป็นเครื่อง
ตัดสิน ซึ่งส่วนใหญ่จะมีความคิดเห็นในทำนองเดียวกัน

"...แค่ทำร้ายร่างกายมันยังธรรมดา แต่นี่ฆ่ากันเลย" (นักเรียนหญิง โรงเรียน
ระดับสูง)

นอกจากนี้ ผู้ร่วมสนทนาอีกหลายคน กล่าวว่า "ฆ่ากันตายนี่รุนแรงมาก" แสดงให้
เห็นถึงการแบ่งระดับความรุนแรงของกลุ่มผู้ร่วมสนทนาที่เห็นว่า การตายย่อมรุนแรงมากกว่า
การบาดเจ็บ

โดยสรุปแล้ว ผู้ร่วมสนทนาเกือบทุกคนมีความเห็นพ้องกันว่า ชำนี้ "รุนแรง" มากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไปตามทัศนะของแต่ละคน และแสดงถึงทัศนคติที่ไม่นิยมการใช้ความรุนแรงโดยมีตัวแปรเรื่อง เพศ เป็นปัจจัยสำคัญและถ้ามีข่าวแบบนี้นำเสนอบ่อย ๆ จะทำให้เกิดผลกระทบทั้งต่อตนเองไปกระทั่งถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นับเป็นการแสดงถึงมุมมองที่กว้างไกลของกลุ่มวัยรุ่นไทย

ข่าวที่ 3 ช่อง 11

ร้อยเวรสถานีตำรวจหัวหมากได้รับแจ้งว่า มีคนถูกรถชนถึงแก่ความตายหน้าบริเวณ ศูนย์การค้า The Mall รามคำแหง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จึงรีบไปยังที่เกิดเหตุ พบศพเป็นหญิงชื่อ นางมาลี ปิ่นเปี่ยมจิต อายุ 53 ปี ถูกล้อรถพ่วงทับศีรษะบีบแบนติดถนน เนื่องจากสลักพ่วงหลุดจากรถที่แล่นมาด้วยความเร็วสูง พ่วงข้ามเกาะไปชนรถรับจ้าง 4 ล้อ เล็กที่กำลังวิ่งสวนมา ทำให้ผู้โดยสารคือ นางมาลี กระเด็นออกมาและถูกล้อรถพ่วงนั้นตรงเข้าไปเหยียบซ้ำ โดยที่คนขับรถพ่วงหลบหนีไปได้ตามระเบียบ

ภาพ : - รถ 4 ล้อเล็กภาพเสียหายยังเย็นบริเวณหน้ารถ โดยมีประชำชนยืนดูมากมาย บริเวณป้ายรถประจำทางที่เกิดเหตุ

- ชาคนตายยืนออกมาจากล้อรถพ่วง (ภาพ Long Shot) โดยมีตำรวจยืนจดบันทึกอยู่บริเวณนั้น

- หน้ารถของ 4 ล้อเล็ก พังยังเย็นอยู่ติดกับล้อของรถพ่วง (Close Up) ย้ายออกมา เห็นมือถือของติดอยู่ติดถนน (Long Shot)

ผู้ร่วมสนทนาให้ความสนใจกับข่าวนี้ไม่น้อยไปกว่าข่าวที่ 2 ยังคงมีเสียงแสดงความหวาดกลัวตามทฤษฎีการผ่อนคลาย (Catharsis Theory) จากการเห็นภาพศพคนถูกรถชน แต่ความคิดเห็นยังขัดแย้งอยู่เป็น 2 กลุ่ม บางคนก็ว่าข่าวนี้ "รุนแรง" ถึง "รุนแรงมาก"

บ้างก็ว่าชื่อนี้ "ไม่รุนแรงเลย" ปะปนกันไปในกลุ่มผู้ร่วมสนทนาจากทั้ง 2 ระดับโรงเรียน แสดงถึงความแตกต่างกันในการเลือกรับและตีความข่าวสารโดยกล่าวว่า "เป็นเรื่องของความชวยมากกว่า" แต่โดยรวมแล้วในท้ายที่สุด ทุกคนก็เห็นพ้องกันว่าชื่อนี้ "รุนแรง" ด้วยเหตุผลหลักตรงกัน คือ ภาพที่น่าเสอนนั่นเอง

"ถ้ามีก็น่าจะทำแบบไม่ให้เห็นภาพ เช่น ชนแล้วเลียดละเลงถนน หัวบี้แบน แล้วไปตั้งกระดิก ๆ ขึ้นมามันน่าเกลียด ให้เห็นว่าศพคนก็คือศพคน เอาอะไรมาห่อปิด ๆ ไว้เสียแล้วบอกว่า นี่รถชนคนตายนะ ถนนตรงนี้ระวัง ๆ" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

ผู้ร่วมสนทนาสะท้อนให้เห็นว่า ไม่ต้องการเห็นภาพความรุนแรงอย่างชัดเจนเช่นนี้ แสดงถึงทัศนคติที่ไม่ยอมความรุนแรง

จากการสนทนา ทำให้พบข้อแตกต่างระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้ร่วมสนทนาได้อย่างชัดเจน

"น่าจะใช้แบบสิงคโปร์ที่ว่า ถ้ารถใช้เกิน 2 ปี ให้เปลี่ยนใหม่ 'เพราะเท่าที่เห็นรถคันนี้เก่ามากและรถส่วนใหญ่ในประเทศไทยก็เก่า ๆ กันทั้งนั้นเลย น่าจะทำกันแบบสิงคโปร์บ้าง'" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)

แสดงให้เห็นถึงประสบการณ์ที่ตนเองได้รับทราบมา ไม่ว่าจะ เป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม ถือว่าเป็นผู้ที่มีความได้เปรียบทางสังคมมากกว่าบุคคลอื่นอยู่มาก จึงลิมมองถึงในแง่ความเป็นจริงว่าจะปฏิบัติเช่นนั้นได้หรือไม่ ในขณะที่ประเทศไทยยังคงเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่ประชาชนยังมีความยากจนอยู่อีกมาก

บ้างก็วิเคราะห์ถึงผลกระทบที่อาจตามมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

"แถวรามคำแหงนั้นมีนักศึกษามากด้วย ถ้าพวกเขาเรียนจบก็เป็นกำลังสำคัญของชาติ ถ้าขับรถไม่ระวังเรื่อย ๆ คนที่เป็นกำลังสำคัญของชาติก็จะตายหมดเลย" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

เป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกเห็นใจ และเป็นห่วงบุคคลแวดล้อมในสถานการณ์นั้น บางคนมองถึงสาเหตุของปัญหา

"ไม่ทราบว่าคุณขับรถนี้ขับออกมาได้อย่างไร เพราะรถลืบล้อนี้ไม่ควรออกมาวิ่ง ในช่วงเวลาที่มีการจราจรคับคั่ง ไม่ทราบว่าตำรวจของเราทำอะไรกันอยู่ จึงเกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้น..." (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)

ผู้ร่วมสนทนาจากกลุ่มโรงเรียนระดับสูง จะมีมุมมองที่ลึกซึ้งและมีโลกทัศน์ที่กว้างกว่ากลุ่มโรงเรียนระดับต่ำมากจากคำพูดที่อ้างอิงดังกล่าว ผู้ร่วมสนทนาจากกลุ่มโรงเรียนระดับต่ำมักจะพูดวนเวียนอยู่แต่ในเนื้อหาข่าว เช่น รถขับมาเร็ว สลักหลุด ทำให้ฝูงชนคนยืนถนนตาย ไม่ค่อยมีใครพูดออกนอกประเด็นนี้กันเลย อาจมีบ้างก็เพียงพูดถึงสาเหตุที่เกิดจากตัวคนขับ เช่น "อาจกินยาม้าหรือยาอะไรเข้าไปก่อนขับรถ" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับต่ำ) แล้วจะพูดทบทวนเหตุการณ์ในข่าวกันอีก อาจเนื่องจากเหตุการณ์นี้เป็นเพียงอุบัติเหตุ "รถชนคนมีอยู่ทุกวัน" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับต่ำ) แม้ส่วนใหญ่จะมีความคิดเห็นว่าข่าวนี้ "รุนแรง" ก็ตามแต่ไม่มากเท่าใดนักยังคงพูดกันเหมือนเป็นเหตุการณ์ธรรมดาแตกต่างไปจากกลุ่มโรงเรียนระดับสูงที่ต่างก็เสนอแนะกันเสมือนเป็นปัญหาสำคัญ เพราะโดยมากแล้วจะมีรถยนต์จากที่บ้านมารับไม่ต้องเดินไปขึ้นรถประจำทางดังเช่นเหตุการณ์ในข่าว แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นในด้านความรุนแรงที่ต่างกันไปนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ต่างกันไปของแต่ละบุคคลด้วย

เมื่อพูดถึงผลกระทบของข่าวนี้ ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่กล่าวว่า เป็นไปในด้านดี
 "เป็นข้อเตือนใจของคนขับรถ" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)
 "เวลาข้ามถนนจะได้ระมัดระวังมากขึ้น กลัวว่าวันหนึ่งเราอาจต้องโดนแบบนี้บ้าง
 เพราะมันเกิดได้กับทุกคน" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับต่ำ)

ผู้ร่วมสนทนาคนหนึ่งให้ข้อคิดเปรียบเทียบกับข่าวที่ 2 ว่า
 "ศพในแก๊งยาสูบยังเห็นเป็นคำ ๆ เพราะมันติดโคลน ไม่เห็นศิระะเห็นแต่กระดูก
 เหมือนกระดูกสุนัขที่เราเคยเห็น แต่นี่มันเป็นสด ๆ เป็นเลือดแดง ๆ คนก็เหมือนเราอนอยู่กั
 บนั้น" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

ผู้ร่วมสนทนาคนนี้ จัดว่าใช้ทฤษฎีการผ่อนคลาย (Catharsis Theory) ค่อนข้างสูง
 โดยการนำตัวเองเข้าสวมบทบาทแทนผู้เคราะห์ร้ายคนนี้ แทนที่จะเป็นคนขับรถ ผู้กระทำความผิด
 แสดงถึงทัศนคติที่ไม่นิยมความรุนแรง

ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่คิดเห็นว่า ข่าวนี้มีความ "รุนแรง" อยู่มากด้วยเหตุผลต่าง ๆ
 กันไป มีบางคนเท่านั้นที่เห็นว่า เป็นข่าวธรรมดาที่ดูแล้ว "ไม่รุนแรง" ด้วยเหตุผลสำคัญที่ว่า
 "เป็นข่าวอุบัติเหตุธรรมดาที่มีกันแทบทุกวัน" สิ่งที่สังเกตได้จากการสนทนาของทุกกลุ่มพบว่า
 สถานภาพทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ร่วมสนทนามีทัศนคติที่แตกต่างกันไป ประกอบกับ
 การดูข่าวที่มีภาพศพคนตายมาก่อนหน้านี้แล้ว ทำให้ผู้ร่วมสนทนาลดมุมมองในแง่ของความรุนแรง
 ลงไปจากข่าวที่แล้วบ้าง และถ้าคนดูได้เห็นภาพข่าวรุนแรงเหล่านี้ทุก ๆ วัน จะไม่เกิดผล
 กระทบต่อสภาพจิตใจของเขาบ้าง เขียวหรือ ดังเช่นที่ผู้ร่วมสนทนามักจะกล่าวอยู่บ่อย ๆ ว่า
 "ดูแล้วเกิดความหวาดกลัว แต่ถ้าดูบ่อย ๆ ก็รู้สึกเฉย ๆ " เป็นไปในทำนองเดียวกันกับทฤษฎี
 การปลูกฝัง (Cultivation Theory) เกี่ยวกับอิทธิพลของความรุนแรงในสื่อมวลชน ที่จะทำ
 ให้คนดูรู้สึกเคยชินจนกลายเป็นเรื่องปกติธรรมดาไปในที่สุด

ข่าวที่ 4 ช่อง 9

เจ้าหน้าที่ศุลกากร จับกุมแก๊งค้ายาเสพติดชาวไนจีเรียรายใหญ่ทั้งหมด 9 คน เฮโรอีนประมาณ 10 กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่าราว 2 ล้านบาท โดยเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรขณะจะเดินทางกลับประเทศไนจีเรีย คนร้ายใช้วิธียัดเฮโรอีนใส่ถุงพลาสติกเป็นก้อนกลมยัดลงไปในห้องราว 1 กิโลกรัม เจ้าหน้าที่กรมศุลกากรทำการเอ็กซเรย์และล้างท้องคนร้ายเหล่านี้ เพื่อนำเฮโรอีนของกลางออกมาดำเนินคดี และกล่าวถึงผลงานของเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรกับกลยุทธ์ที่ซุกซ่อนยาเสพติดแบบต่างๆ ของชาวไนจีเรีย

ภาพ : - ผู้ต้องหา 9 คนถูกจับใส่กุญแจมือ ยืนบ้างนั่งบ้างอยู่หลังโต๊ะที่วางป้ายชื่อพร้อมถุงเฮโรอีนที่จับได้ไว้หน้าผู้ต้องหาแต่ละคน โดยมีเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรมองคูดูอยู่ริมโต๊ะ และ Close Up ภาพเฮโรอีนที่ถูกยัดเป็นก้อนใส่ถุงพลาสติก

- ภาพ Close Up ผู้ต้องหารายหนึ่งที่ยื่นเอามือปิดหน้าร้องไห้อย่างแรงเมื่อเปิดมือออกมาก็เห็นน้ำตาไหลอาบแก้ม

- ภาพ Long Shot ของผู้ต้องหา 9 คนที่ต่างก็ก้มหน้ามองพื้น

ผู้ร่วมสนทนาเกือบทุกคนมีความเห็นคล้ายตามกันว่า ข่าวนี้เป็นข่าวที่ "รุนแรง" จะมีก็เพียงบางคนเท่านั้นที่กล่าวว่า ข่าวนี้ ไม่รุนแรง

"เป็นการแสดงถึงความสามารถของเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับต่ำ)

ผู้ร่วมสนทนามีความคิดเห็นที่ไม่แปลกแยกกันเท่าใดนักในข่าวนี้ ไม่ว่าจะ เป็นเพศใด หรืออยู่ในกลุ่มโรงเรียนใดก็ตาม บางคนมองในมุมที่กลับกันกับข่าว

"ถ้ายาเสพติดเหล่านี้ตกถึงมือเยาวชนก็จะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย"
(นักเรียนชาย โรงเรียนระดับต่ำ)

แสดงให้เห็นการตระหนักถึง ความเป็นห่วงสังคัมของผู้ร่วมสนทนา ที่ไม่ปรารถนาให้
เกิดความรุนแรงต่อไปในอนาคต

บางคนมองถึงวิธีดำเนินก่ารของคนร้ายตามรายงานในข่าวที่เปรียบเสมือนดาบ 2 คม
มีทั้งคุณประโยชน์ที่เป็นคติเตือนใจให้ผู้ชม

"มันอาจเป็นข้อคิดให้เราได้ว่า ถ้าเราทำอะไรไม่ดี ไม่มีทางรอดพ้นสายตาของผู้ที่
ต้องการจะจับเรา คือ ให้เราทำแต่สิ่งที่ดีงาม" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

แต่ก็อาจเป็นโทษได้ในเวลาเดียวกัน

"...เป็นการชี้โพรงให้กระรอก" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

สื่อมวลชนมีบทบาทในการปลูกฝังทัศนคติให้กับผู้รับสาร ฉะนั้นจึงควรคำนึงถึงสารที่นำ
เสนอให้เกิดผลในด้านบวก หรือแนะแนวทางที่ถูกต้องให้ผู้รับเลือกรับแต่สิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์
ทั้งต่อตนเองและสังคม

บางคนมองในประเด็นที่หลายคนอาจจะคาดคิดไม่ถึง

"คิดว่าคงต้องมีคนรู้เห็นเป็นใจด้วย อย่างพวกเจ้าหน้าที่ ไม่เช่นนั้นเขาจะมามาก ๆ
ทำไม เผลอว่าคนที่จับนี้อาจเป็นคนดี หรือคนถูกจับอาจถูกหลอกให้ขึ้นมาแล้วจ่ายสตางค์ให้"
(นักเรียน โรงเรียนระดับสูง)

เมื่อกล่าวจบ เพื่อนร่วมสนทนาบางคนแอบหัวเราะแล้วพูดว่า "เหมือนในหนังเลย"
ซึ่งผู้พูดเองก็ตอบว่า "ใช่ มันอาจเป็นแบบในหนังก็ได้" แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของรายการ

โทรทัศน์ที่มีต่อกลุ่มวัยรุ่น ไม่เพียงแต่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่วัยรุ่นแสดงออกเท่านั้น แต่ยังสามารถซึมเข้าไปอยู่ในความรู้สึกนึกคิดอีกด้วย

ผู้ร่วมสนทนาในกลุ่มโรงเรียนระดับสูง ให้ความสนใจกับภาพข่าวอย่างละเอียดมีการพูดกันในประเด็นที่คนร้ายยื่นร้องให้กันด้วย ในขณะที่กลุ่มโรงเรียนระดับต่ำมองข้ามประเด็นนี้ไปกัน ไม่มีใครพูดถึง

"...พวกนี้ไม่รู้เป็นอะไร อย่างเวลาจับคนที่เล่นไฟก็จะเป็นปิดหน้าแล้วตอนทำก็ไม่คิด เมื่อสักครู่ก็เห็นคนดำ ๆ นั่งร้องไห้ คุณแล้วสมน้ำหน้าโดนจับไป สะใจมาก" (นักเรียนหญิงโรงเรียนระดับสูง)

ผู้ร่วมสนทนาคนนี้ ถือว่าเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร ได้แสดงพฤติกรรมที่สนองความต้องการของตนแล้ว ทั้ง ๆ ที่ตนเป็นวัยรุ่นในกลุ่มโรงเรียนระดับสูง ไม่เป็นไปตามแนวคิดของทฤษฎีการฟ่อนคลาย (Catharsis Theory) ที่ว่า ผู้รับสารจากกลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับต่ำ จะปลดปล่อยหรือบรรเทาความรู้สึกก้าวร้าวรุนแรงจากการชมโทรทัศน์มากกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับสูง แต่อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มโรงเรียนระดับสูงนี้จะเป็นโรงเรียนชายล้วน หรือหญิงล้วน ผู้ร่วมสนทนาจึงมีความคุ้นเคยและรู้สึกเป็นกันเองอย่างรวดเร็วกว่ากลุ่มโรงเรียนระดับต่ำ ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษา นักเรียนบางคนจึงอาจมีความเขินอาย ไม่กล้าแสดงออกอยู่บ้าง และมีข้อค้นพบที่น่าสังเกตอยู่ประการหนึ่ง คือ กลุ่มโรงเรียนระดับต่ำจะค่อนข้างปิดตัวเอง ไม่กล้าแสดงออกกับคนแปลกหน้า โดยเฉพาะกลุ่มผู้วิจัยเท่าใดนัก แตกต่างไปจากกลุ่มโรงเรียนระดับสูง ที่สามารถจะสร้างความคุ้นเคย และเป็นกันเองกับกลุ่มผู้วิจัย และเพื่อนร่วมกลุ่มสนทนาได้อย่างรวดเร็ว

ผู้ร่วมสนทนาในกลุ่มโรงเรียนระดับสูง จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้กันอย่างสนุกปาก ในขณะที่กลุ่มโรงเรียนระดับต่ำไม่มีใครกล่าวถึงเรื่องนี้เลย แม้ว่าจะถูกถามถึงความรู้สึกในประเด็นนี้ก็กล่าวแต่เพียงว่า "เห็นเขาร้องไห้แล้วก็สงสาร" แล้วไม่มีใครพูดกันอีกเลย

ขณะดูข่าวก็นิ่งคุนเฉย ๆ ไม่แสดงอาการปฏิกิริยาใด แต่กลุ่มโรงเรียนระดับสูงมีการหัวเราะกัน เล็ดลอดมาบ้างขณะเห็นคนร้ายปิดหน้าร้องไห้ เห็นเป็นความผิดที่น่าจะถูกลงโทษ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากภูมิหลังของผู้ร่วมสนทนาทั้ง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันค่อนข้างสูง กลุ่มโรงเรียนระดับสูงมักมาจากครอบครัวและสถานแวดล้อมที่ค่อนข้างสมบูรณ์แบบตรงกันข้ามกับกลุ่มโรงเรียนระดับต่ำที่มักจะมีปัญหาด้านครอบครัวและสถานแวดล้อมต่าง ๆ เป็นไปได้ที่ว่าผู้ร่วมสนทนาดังกล่าวเคยเห็นภาพในทำนองนี้มาบ่อยครั้งแล้ว จึงรู้สึกเฉย ๆ และค่อนข้างจะให้ความสงสารกับบุคคลเหล่านี้อีกด้วย

อย่างไรก็ตาม ผู้ร่วมสนทนาทุกคนต่างมองผลกระทบของข่าวนี้ว่าเป็นไปในระดับกว้าง

"สิ่งเสียดใจเหล่านี้มันไม่เข้าใครออกใคร มันอยู่ในเมืองไทยก็ทำให้เสียชื่อกันทั้งประเทศ" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับต่ำ)

"เป็นผลดีต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกาที่สหรัฐฯ เขาต่อต้านยาเสพติด เราก็จับมันให้ได้มาก ๆ ก็ดี ได้มีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศสหรัฐฯ ซึ่งเป็นประเทศใหญ่" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

จากคำพูดนี้แสดงให้เห็นถึงความนิยมประเทศมหาอำนาจของผู้พูด และการมองการณ์ไกลถึงผลระยะยาวที่อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งนำไปสู่การสนทนาออกประเด็นที่แสดงให้เห็นถึงความรู้รอบตัวของผู้ร่วมสนทนาในกลุ่มโรงเรียนระดับสูง

"จริง ๆ นะ สหรัฐฯ บังอาจส่งบุหรีเข้ามาขายในเมืองไทย จะให้เราเปิดตลาดบุหรีให้ คิด ๆ ดูการส่งเฮโรอีนเข้าไปขายในสหรัฐฯ ก็ไม่น่าจะผิดนะ เพราะมันอยากส่งบุหรีให้เรา ก่อน จริงหรือไม่" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

แสดงถึงทัศนคติความรุนแรงที่แอบแฝงอยู่ในตัวผู้ร่วมสนทนา แม้ว่าจะไม่ใช่นฤติกรรม การทำร้ายร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บ แต่ก็เป็นการตอบโต้แบบตาต่อตา ฟันต่อฟัน มิใช่การ ตอบสนองแบบสันติวิธี

เป็นที่น่าสังเกตว่าลักษณะผู้ร่วมสนทนาทั้ง 2 กลุ่มโรงเรียน มีความแตกต่างกัน อย่างเห็นได้ชัด คล้ายกันกับลักษณะที่แสดงออกในข่าวที่ 1 นอกจากนี้ ผู้ร่วมสนทนาในกลุ่ม โรงเรียนระดับสูงคนหนึ่ง กล่าวว่า

"...ถ้ามีกฎหมายบังคับขึ้นมาแบบมาเลเซีย คิดว่าประเทศไทยก็ได้ที่พยายามนำยา เสนต็ดเข้าหรือลักลอบออกไปจะถูกประหารชีวิต ในระดับปริมาณเท่านั้นเท่านั้นขึ้นไป ซึ่งประเทศไทยก็น่าจะทำแบบนี้บ้าง" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)

เป็นการสนทนาสนับสนุนข้อความดังกล่าวข้างต้น ให้เห็นถึงความแตกต่างทางความคิด ระหว่างผู้ร่วมสนทนาทั้ง 2 กลุ่มได้อย่างชัดเจนขึ้น ซึ่งสืบเนื่องมาจากปัจจัยแวดล้อมหลายด้าน ประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็นความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจและ สังคมหรือภูมิหลังทางครอบครัว แล้วยังอาจรวมไปถึงลักษณะการเรียนการสอนของแต่ละโรงเรียน ที่มีครูอาจารย์เป็นผู้ให้ และตัวนักเรียนเป็นผู้รับในลักษณะที่แตกต่างกันไป

ข่าวที่ 5 ช่อง 7

เอกชัย นพจินดา ประกาศผลการแข่งขันฟุตบอล "ศึกษามาศาไทยแลนด์คัพ"

ภาพ : การแข่งขันคู่ที่ 1

- การแข่งขันฟุตบอลระหว่างศรีสะเกษกับพัทลุง มีการชดชาลัมลง (Long Shot) ภาพ High Light ของการแข่งขันในการยิงประตูของทั้ง 2 ทีม
- กองเชียร์แสดงท่าทีดีใจเมื่อศรีสะเกษยิงลูกเข้าประตู

- กองหน้าพัทลุงปะทะกับผู้รักษาประตูศรีสะเกษอย่างแรง ลงไปนอนคั่นอยู่กลางสนามทั้งคู่ เพื่อนร่วมทีมศรีสะเกษเข้ามาช่วยตัดหลังให้ผู้รักษาประตู (Close Up) ขณะที่ผู้บาดเจ็บหมดเรี่ยวแรงต้องมีเพื่อนเข้าช่วยหิ้วปีกอีกด้วย ส่วนกองหน้าของพัทลุงก็ถูกอุ้มขึ้นเปลยกออกจากสนามด้วยสื่อน้ำเจ็บปวด (Close Up)

- การแข่งขันดำเนินต่อไป ผู้รักษาประตูศรีสะเกษลงไปนอนกมพื้นขาของตนเอง หลังจากระโศกขึ้นรับลูกบอล

- ภาพ High Light การยิงลูกเข้าประตูและกรรมการชูปะเหลียงให้นักกีฬาขณะที่เพื่อนร่วมทีมเข้ามารุมล้อมกรรมการแสดงท่าขอโทษ

ภาพ : การแข่งขันครั้งที่ 2

- ภาพการแข่งขันฟุตบอลของกาฬสินธุ์กับแพร่ ภาพ High Light การยิงลูกเข้าประตู และภาพนักกีฬาแสดงความดีใจกันกลางสนาม

- คนดูบนอัฒจันทร์ลุกขึ้นตะโกนเชียร์กันใกล้รั้วเหล็กที่กั้นไว้ มีชายคนหนึ่งถูกเตะร่วงลงมาจากรั้ว (เป็นภาพ Long Shot ที่มีการ Replay ช้าขณะที่ชายคนนั้นถูกเตะร่วงลงมาอย่างช้าๆ) โดยมีคนดูที่ไม่เกี่ยวข้องกับพยายามเดินกอดหนีออกไปจากบริเวณนั้น

- นักกีฬาทีมกาฬสินธุ์ยิงลูกเข้าประตูโดยมีกองเชียร์ลุกขึ้นยืนโห่ร้อง

ข่าวนี้เป็นข่าวกีฬาที่มีภาพความรุนแรงผสมผสานอยู่ด้วย ผู้ร่วมสนทนาเกือบทุกคนจึงเลือกรับและตีความข่าวนี้ต่างกันโดยมองแยกออกเป็น 2 ประเด็น คือ ในแง่ของเกมกีฬา และในแง่ของกองเชียร์ เมื่อพูดถึงในแง่ของเกมกีฬา ทุกคนจะกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า "ไม่รุนแรง"

"เป็นเรื่องธรรมดา เพราะถ้านักกีฬาเล่นกันอย่างไม่เต็มที่ นั่นก็เป็นการล้มบอลกันแล้ว... แต่ถ้าจะรุนแรง คิดว่าเป็นที่คนดู..." (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)

"ส่วนใหญ่คนที่ดูข่าวนี เราจะถูกเรื่องเกมกีฬามากกว่าที่จะมาดูเขาตีกันต่อยกัน แต่พอ มาเห็นแบบนี้ก็ปลงสังเวช ทำไมบอลแพ้คนไม่แพ้" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

เป็นการยอมรับการกระทำความรุนแรงที่มีกฎกติกาของเกมกีฬาว่าเป็นความถูกต้อง แต่ถ้าเป็นการกระทำความรุนแรงนอกเกมกีฬาแล้ว ก็ว่านั่นคือ ความรุนแรงที่ยอมรับไม่ได้ เพราะทุกคนได้รับการปลูกฝังเรื่องกติกาของเกมกีฬาประเภทต่าง ๆ ไว้แล้ว เมื่อชมบ่อยครั้งก็เห็น เป็นของปกติธรรมดา แต่ความรุนแรงนอกเกมกีฬา หรือเกิดขึ้นข้างสนาม ก็เป็นสิ่งที่ผิดปกติ

เมื่อพูดกันถึงกองเชียร์

"ถ้าจะมีภาพแบบนี้ก็ตัดไปเลย ไม่น่าจะเอามาออก ทำไมต้องเอามาออก" (นักเรียน หญิง โรงเรียนระดับสูง)

ผู้ร่วมสนทนาให้ความสำคัญกับประเด็นนี้กันมาก เพราะภาพที่ปรากฏในช่วงกองเชียร์ ตีกันนั้น Replay ซ้ำเป็นภาพ Slow Motion หรือภาพช้า ให้ผู้ชมได้เห็นกันอย่างละเอียดชัดเจน แต่ผู้รายงานข่าวกลับกล่าวเพียงว่า "พวกนี้ขี้กว่าก็ขี้มั่วเขาไม่ได้เป็นธรรมดา" เช่นนี้แล้วจะ ให้ผู้ชมคิดอย่างไร

"...ผู้รายงานข่าวก็ควรจะบอกว่า การที่เขาตีกันแบบนี้มันไม่ดี... ทำให้เสียภาพพจน์ ของแฟนฟุตบอลที่ดี ๆ ไป" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

"...เด็กที่ดูอาจเอาเป็นเยี่ยงอย่าง มันฝังใจเด็กมาก" (นักเรียนชาย โรงเรียน ระดับต่ำ)

จะเห็นได้ว่า กลุ่มวัยรุ่นปัจจุบันนี้ มีความคิดวิพากษ์วิจารณ์ข่าวสารที่ผ่านสื่อมวลชนได้ อย่างลึกซึ้ง เหมาะสมที่จะเป็นผู้กระทำ (active) ต่อสื่อ ตามแนวทางการใช้ประโยชน์และ การได้รับความพึงพอใจจากสื่อมวลชน (The Uses and Gratifications Approach)

แต่มีผู้ร่วมสนทนาบางคนกลับมองเห็นว่า เหตุการณ์เหล่านี้เป็นเรื่องธรรมดาไม่รุนแรง แต่ประการใด ขณะชมข่าวก็หัวเราะ เอฮา เมื่อเห็นภาพคนตีกัน

"ธรรมดา อย่างอังกฤษเขาใหญ่กว่านี้อีก เขารุมกระต๊อบกันเลย" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

เป็นที่สังเกตได้ว่า ผู้ร่วมสนทนาบางคนกลับมองเห็นข่าวนี้มีความรุนแรงในหมู่กองเชียร์ ที่ยกพวกตีกัน ในขณะที่ผู้ร่วมสนทนามีความคิดเห็นในข่าวที่ 2 ที่ว่า รุนแรงเพราะ "ถึงกับฆ่าให้ตาย แต่ถ้าเป็นการชกต่อยกันก็ธรรมดา" นั่นเป็นเพราะภาพในช่วงนั้นมีแต่ภาพศพคนที่ตายแล้ว ไม่มีภาพการต่อสู้แต่อย่างใด ในขณะที่ข่าวนี้ถ่ายภาพการชกต่อยต่อสู้กันให้เห็นอย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง ผู้ร่วมสนทนาจึงโอนเอนความรู้สึกนึกคิดไปบ้างเป็นบางคน

เมื่อพูดถึงผลกระทบของข่าว ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่จะพูดกันไปบ้างเป็นบางคน

"ถ้ากับพวกเราก็ไม่มีอะไร เพราะเราเป็นพวกเจริญแล้ว แต่ถ้าเป็นบางโรงเรียน เขาเห็นว่า เท่ ตีกันแล้วเท่ อาจเห็นเป็นแฟชั่น เขาตีกันได้เราก็ตีกันบ้างไม่เห็นน่าอาย" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองที่มีต่อสังคม และการแบ่งระดับชั้นของคนในสังคม ผู้ร่วมสนทนาในกลุ่มโรงเรียนระดับสูงนี้คิดว่า ตนเป็นพวกที่เจริญแล้ว ถ้าเช่นนั้นจะเปรียบเทียบกับคนในบางโรงเรียนที่กล่าวถึงนั้นว่า เป็นพวกที่ยังไม่เจริญกระนั้นหรือ แสดงให้เห็นถึงค่านิยมบางประการที่ได้รับ และปลูกฝังกันมาทั้งจากที่บ้าน และอาจเป็นโรงเรียนด้วยก็ได้

ผู้ร่วมสนทนาบางกลุ่ม มีทัศนคติว่าพวกที่เจริญแล้ว จะไม่กระทำความรุนแรงในขณะที่บางกลุ่มแสดงให้เห็นว่า ประเทศที่เจริญแล้ว เช่น ประเทศอังกฤษ ก็ยังคงมีการกระทำที่รุนแรงกว่าในข่าวเสียอีก แสดงว่าความเจริญหรือความเป็นคนทันสมัย มิใช่เครื่องประกันว่าจะไม่แสดงออกถึงความรุนแรงเสมอไป

"... ซึ่งให้เห็นว่าสังคมนี้มีแต่การแก่งแย่งกัน... ซึ่งเป็นเรื่องต้องแก้ไข..."

(นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ร่วมสนทนา สะท้อนถึงความเป็นคนมีสติสัมปชัญญะในการแก้ไข ปัญหา เหตุการณ์ต่าง ๆ แบบสันติวิธีว่าการใช้ความรุนแรง อาจเป็นเพราะคนกลุ่มนี้ก้าวพ้น วัยเด็กมาแล้วกำลังจะก้าวสู่วัยผู้ใหญ่ ทำให้มีความคิดอ่านรอบคอบขึ้น ไม่เป็นไปตามทฤษฎีการ ปลุกฝัง (Catharsis Theory) ที่ว่า เด็กที่ดูรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหารุนแรงมาก จะเกิด ความรู้สึกว่าการใช้ความรุนแรง เช่น ใช้กำลังชกต่อย ยิ่งแถม ฯลฯ เป็นวิธีแก้ปัญหาก็ได้ผลดีกว่าวิธีอื่น ๆ ซึ่งต้องใช้เวลามากกว่า เช่น การพูดชกกันด้วยเหตุผล ฯลฯ

ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกัน กับข้อสรุปนี้ สาเหตุหนึ่งที่นอกเหนือไป จากวัยแล้ว อาจเป็นเรื่องประสบการณ์และการศึกษาที่ได้รับมาในชั้นสูงกว่า ทำให้เป็นคนรู้จักคิด และแยกแยะถึงเหตุผลในโลกแห่งความเป็นจริงได้ดีกว่าเด็ก

โดยสรุปแล้ว ผู้ร่วมสนทนาส่วนมากจะกล่าวว่าช่าวนี้ "ไม่รุนแรง" เพราะเป็นช่าว กีฬา และกีฬาก็คือกีฬา ซึ่งอาจมีการกระทบกระทั่งถูกกันบ้างเป็นธรรมดา แต่ถ้าจะรุนแรง เห็นจะได้แก่ กองเชียร์ที่เข้าทะเลลูมบอน ซึ่งมีผู้ร่วมสนทนาเพียงบางคนเท่านั้นที่กล่าวว่า การ ยกพวกตีกันของกองเชียร์ ก็เป็นเรื่องธรรมดา ตามเหตุผลดังกล่าวและผลกระทบในช่าวนี้ก็ เป็นไปในเชิงลบทั้งสิ้น โดยไม่พบความแตกต่างของผู้ร่วมสนทนาแต่ประการใด จะมีก็เพียงจุดเล็ก ๆ ในความคิดของผู้ร่วมสนทนาจากกลุ่มโรงเรียนระดับสูงบางคนเท่านั้นที่แสดงให้เห็นว่า สถานภาพ ทางเศรษฐกิจและสังคม มีส่วนสรรค์สร้างค่านิยม และความรู้สึกนึกคิดของบุคคลให้แตกต่างกัน ไปได้

ข่าวที่ 6 ช่อง 5

ที่ทำการชั่วคราวอุทยานแห่งชาติภูผาใหม่ มีเจ้าหน้าที่ภาคเจ็บ 1 คน คาดว่าเป็นการกระทำของชาวไทยภูเขาที่เช่าที่ทำกินบริเวณอุทยานที่ไม่พอใจเจ้าหน้าที่ป่าไม้ที่มาเข้มงวดในเรื่องการตัดไม้และกางป่า ทำไร่เลื่อนลอย ในขณะที่กรมป่าไม้กำลังดำเนินการประกาศให้พื้นที่กว่า 1 ล้าน 8 หมื่นไร่ ในบริเวณนั้นให้เป็นอุทยานแห่งชาติ หลังจากทีสำรวจพบว่า สภาพป่าถูกทำลายไปกว่าครึ่งแล้ว โดยการถากถางและทำไร่เลื่อนลอยของชาวเขาหลายเผ่า และมีการบรรยายถึงสภาพความอุดมสมบูรณ์และแหล่งทรัพยากรบริเวณอุทยานแห่งนี้

ภาพ : - ป้ายบอกชื่ออุทยานและซากหักพังที่ถูกเผาทำลาย

- นายโชติ ชื่นเจริญ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติดอยภูคา จังหวัดน่าน กล่าวถึงปัญหาที่ต้องประสบเมื่อไปกล่าวตักเตือนชาวบ้านซึ่งเป็นชาวไทยภูเขา

- ภาพลักษณะธรรมชาติ ภูเขา ต้นไม้เขียวชอุ่ม และบ้านหลายหลังรายรอบอยู่ตามหุบเขา

- การดำเนินชีวิตประจำวันของชาวไทยภูเขาในละแวกนั้น ชายหนุ่มกำลังใช้ไม้มาสร้างบ้าน

- สัมภาษณ์ ไซ่ อักษร ชาวบ้านน้ำคั้น กล่าวว่า ไม่อยากย้าย ถ้าที่ใหม่ไม่ดีกว่านี้ ก็ไม่เอา

- สัมภาษณ์ บัวลอย ใจ ชาวบ้าน น้ำคั้น ขณะกำลังอุ้มเด็กซึ่งมีเนื้องอกก้อนโตไหล่ออกมาจากกระหว่างคิ้ว กล่าวว่า อยู่มา 21 ปีแล้วก็ไม่อยากย้ายไปอยู่ที่อื่น

- ภาพลักษณะภูมิศาสตร์ ต้นไม้ ลำธาร
- นายโชติ ชื่นเจริญ ให้สัมภาษณ์ว่า เป็นปัญหาระดับชาติที่เราไม่อาจกระทำกันเองได้

ผู้ร่วมสนทนายังแสดงทัศนคติ ต่อข่าวความรุนแรงที่แตกต่างกัน

"จริง ๆ เหตุการณ์นี้รุนแรง เพราะจะทำให้ป่าไม้เมืองไทยหมดไป แต่คู้ข่าวแล้วไม่รุนแรง" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับต่ำ)

ผู้ร่วมสนทนาได้รับการปลุกฝังมาตั้งแต่วัยเด็กว่า การตัดไม้ทำลายป่าเป็นเรื่องรุนแรง ข้อมูลนี้เป็นความจริง (Reality) ที่ฝังลึกอยู่ในใจทุกคน แต่โทรทัศน์กลับมาเสนอแบบไม่รุนแรง จากเสียงสะท้อน (Feedback) ของวัยรุ่นกลุ่มนี้ สื่อมวลชนจึงควรระมัดระวังระดับความรุนแรง ให้ดีว่าควรนำเสนอภายใต้กรอบใด สิ่งทีรุนแรงกลับมาเสนอให้เป็นเรื่องปกตธรรมดาไปเสีย ถ้าวัตถุประสงค์ของการเสนอข่าวนี้ เป็นไปเพื่อให้ประชาชนอนุรักษ์ธรรมชาติกันแล้ว ควรจะเพิ่มความรุนแรงในข่าวให้เข้มข้นขึ้น เพื่อเป็นการเสริมแรงให้กับคนดู

ผู้ร่วมสนทนาทุกคนล้วนมีความคิดตรงกันว่า การตัดป่าไม้ทำลายป่าเป็นการกระทำที่รุนแรงก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ

"ทำลายป่า ทรัพย์สินของทางราชการ ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งรู้ ๆ กันอยู่ว่ามีน้อย ทำให้เกิดผล GREEN HOUSE EFFECT ทำให้เกิดน้ำท่วม" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

เนื้อหาข่าวได้รวบรวมเอาบทสัมภาษณ์ชาวเขาซึ่งเป็นชาวบ้านดั้งเดิมอาศัยอยู่ในบริเวณนั้นมาก่อนที่ทางการจะประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ ผู้ร่วมสนทนาส่วนมากจะมุ่งประเด็นการสนทนาที่ส่วนนี้กันมาก โดยมุมมองเป็น 2 ประเด็น บ้างก็ว่าทางการกระทำรุนแรงเกินไป บ้างก็ว่ากลุ่มชาวบ้านทำไม่ถูก

"ถ้าเราไปปิดแล้วเราจะทำมาหากินอะไร ลูกเขาก็มี เขาจะเอาอะไรไปกิน อดตายเลยหรือ ถ้าเกิดว่าเราเป็นชาวเขา เราก็ต้องเผาสิถ้าเกิดจะปิดก็ต้องหางานให้เขาทำ ทำแบบนี้ไม่ถูก" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

เป็นการแสดงออกถึงความสงสารชาวเขา เมื่อผู้ร่วมสนทนาสมมุติตนเองเป็นชาวเขาก็ต้องคิดหาหนทางออก ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง หากว่าเราสามารถคิดหาหนทางแก้ปัญหาที่ดีกว่านี้ได้ เขาก็คงจะไม่ทำแบบนี้

"...ก็สงสารพวกชาวเขาเหมือนกัน แต่เพื่อส่วนรวมแล้วควรเอาส่วนรวมมากกว่า" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

เป็นการแสดงออกถึงความเป็นห่วงสังคมนะ ไม่ใช่ว่าเขาต้องการใช้ความรุนแรงกับชาวเขา แต่ตราบโศกที่ยังหาทางออกที่ดีกว่านี้ไม่ได้ ก็ต้องแก้ปัญหาด้วยวิธีเช่นนี้

ผู้ร่วมสนทนาทั้ง 2 คนนี้ ไม่มีทัศนคติที่จะแสดงความรุนแรงแต่อย่างใด เป็นเพียงการเลือกรับสาร และตีความข่าวนี้ในคนละมุมมอง ซึ่งทั้ง 2 คนต่างก็แสดงความเห็นใจในบทบาทที่ตนสมมุติขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ยังคงแสดงความเป็นห่วงสังคมนะอีกด้วย

ไม่ว่าผู้ร่วมสนทนาจะมองข่าวกันในลักษณะใดก็ตาม แต่ทุกคนก็มีความเห็นว่าข่าวนี้ "รุนแรง" และจะก่อให้เกิดผลกระทบทั้งต่อสังคมและตนเองเป็นอย่างมาก

"เป็นผลกระทบกระเทือนต่อมนุษยชาติ มีผลกระทบกระเทือนระยะยาวต่อบรรยากาศโลกด้วย แต่คุณแล้วจะได้รักปามากขึ้น ให้ช่วยกันรักษา" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

"...อาจเกิดแบบภาคใต้ก็ได้ มีน้ำท่วมทำให้ทรัพย์สินของชาติสูญไปโดยใช่เหตุ" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับต่ำ)

เป็นข้อมูลที่เคยได้รับทราบมาก่อนหน้านี้แล้ว เมื่อได้ชมข่าวนี้อีกครั้งก็เป็นการเสริมแรง ความรู้เดิมที่ตนมีอยู่

ผู้ร่วมสนทนาเกือบทุกคนมีความเห็นไปในแนวทางเดียวกัน แม้ว่าจะมองกันไปคนละด้านก็ตาม แต่ยังคงเป็นความคิดหลัก (Main Concept) เดียวกัน แสดงออกถึงความเป็นผู้ได้รับการศึกษา มีสามัญสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว หรืออาจเป็นเพราะประสบการณ์ที่ได้รับจากข่าวน้ำท่วมภาคใต้ทางสื่อมวลชนต่าง ๆ ก็เป็นได้

ข่าวที่ 7 ช่อง 3

กรมประชาสัมพันธ์เผยแพร่รายงานเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อแก้ไขปัญหาขอกาน โดยมีนายวัฒนา อัคระเหม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวจำแนกประเภทของ ขอกานและวิธีการช่วยเหลือแก้ไข โดยเฉพาะกรณีที่มีคนบางกลุ่มจับเด็กมาทำลายอวัยวะบางส่วนแล้วให้มาเป็นขอกาน และกล่าวถึงความคืบหน้าของพระราชบัญญัติเกี่ยวกับขอกานนี้

- ภาพ :
- สถานเลี้ยงเด็กพิการ กิจกรรมของคนตาบอด เด็กตาบอดเล่นดนตรี
 - ขอกานนั่งอยู่ตามสะพานลอยริมทางเท้า
 - นายวัฒนา อัคระเหม กล่าวให้สัมภาษณ์นอกสถานที่ ถึงกรณีรถตู้ที่คอยบรรทุกส่งเด็ก เป็นขอกานว่า ให้กรมตำรวจทำการกวดขัน หรือผู้ใดสงสัยให้เข้าแจ้งความกับตำรวจ
 - หญิงชราแบมือขอเงินอยู่ริมถนน (Close Up)

ข่าวนี้เป็นปัญหาสังคมที่ทุกคนล้วนเคยพบเห็น จึงลงความเห็นเกือบจะเป็นเสียงเดียวกันว่า ข่าวนี้ "รุนแรง"

"สมัยก่อนนี้เราก็ให้ขอกานด้วยความเมตตาเพราะเขาจนจริง ๆ แต่พอตอนนี้เขามี กังขื่นมาก เราก็ไม่แน่ใจว่าจะให้ดีหรือไม่ให้ดี" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

ข้อมูลเหล่านี้ ผู้ร่วมสนทนาได้รับความรู้มาจากรายการข่าวต่าง ๆ ที่เคยนำเสนอมาแล้วแสดงว่า การชมข่าวโทรทัศน์ เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทัศนคติด้านความรุนแรงอยู่บ้าง ทำให้เขาเลิกทำบุญไป ซึ่งขัดแย้งกันกับตอนศึกษาในเชิงปริมาณ ที่ไม่พบความสัมพันธ์อันใดระหว่าง ลักษณะความบ่อยครั้งในการชมข่าวโทรทัศน์ กับ ทัศนคติด้านความรุนแรง อาจเป็นไปตามที่กล่าวไว้ข้างต้น เพราะตอนนี้ผู้ร่วมสนทนาทุกคนจะคุยข่าวกันแบบตั้งใจมาก ไม่ได้ดูแบบผ่าน ๆ

ผู้ร่วมสนทนาทุกคนให้ความสนใจกับเนื้อหาข่าวมากกว่าภาพข่าวที่ปรากฏ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเสียงที่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาพในสื่อโทรทัศน์ โดยเฉพาะในประเด็นที่ผู้รายงานข่าวกล่าวถึง แก๊งจับเด็กไปทำลายอวัยวะเพื่อให้เป็นขอกทาน

"แสดงว่ามนุษย์เรามีจิตใจก้าวร้าวขึ้น เพื่อนบ้านเขาเคยผ่านสะพานลอยเขาทิ้งให้ลูกอยู่ พอกลับมาอีกก็ไม่พบลูก ไปถูกตัดแขนตัดขา พบอีกทีก็เป็นลมไปเลย" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับต่ำ)

เหตุการณ์นี้ค่อนข้างจะเป็นที่กล่าวขวัญกันมากในช่วงหนึ่ง มีข่าวจากหลายกระแสว่า พ่อแม่พบลูกของตนที่สูญหายไป ในสภาพที่พิการนั่งขอกทานอยู่ที่นั่นบ้าง ที่โน่นบ้าง ซึ่งก็ยังไม่มีการเปิดเผยเรื่องจริงแต่ประการใด จึงยังคงเป็นเรื่อง "เขาเล่าว่า" อยู่นั่นเอง

"ตอนนั้นขนาดไม่ได้ดูข่าวนะ แต่ฟังเขาว่ามาก็กลัว เวลาไปไหนก็คิดแม่เลย" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

เมื่อพูดถึงผลกระทบของข่าว ทุกคนต่างกล่าวว่า "มันมีผลที่จะตามมา" ซึ่งแตกต่างกันไป

"ทำให้เราเห็นว่า สังคมยังมีอีกแง่มุมหนึ่ง ไม่ใช่ว่ารัฐบาลมาถึงก็ประชาสัมพันธ์ว่า เศรษฐกิจดี รายได้เพิ่ม เราเห็นพวกนี้บ่อย ๆ ก็จะได้รู้ว่า คนจนก็ยังมืออยู่การที่เศรษฐกิจดีขึ้นก็เป็นเฉพาะกลุ่ม ทำให้เห็นว่าสังคมมีการต่างระดับกันมากมาย" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับต่ำ)

ผู้ร่วมสนทนาในกลุ่มโรงเรียนระดับต่ำ ค่อนข้างจะมองปัญหาในแง่เศรษฐกิจส่วนบุคคลว่าเป็นเรื่องธรรมดา เช่น คนที่เกิดมาจน ฯลฯ ซึ่งจะมีกล่าวถึงในข่าวต่อไป แต่ไม่นับรวมถึงปัญหาเศรษฐกิจที่จะเกิดแก่ประเทศชาติ เพราะทุกคนให้ความสำคัญกับปัญหาของส่วนรวม

เป็นที่ตั้งอยู่แล้ว ผิดกันกับผู้ร่วมสนทนาในกลุ่มโรงเรียนระดับสูง ที่มักจะมองดูความยากจนด้วยความสงสาร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของแต่ละครอบครัวที่แตกต่างกัน บางคนมีรายได้ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย ในขณะที่บางคนมีรายได้เฉลี่ยพอจ่ายเป็นค่าอาหารกลางวัน และค่าเดินทางไปกลับโรงเรียนเท่านั้น ประสบการณ์ที่ตนได้รับมาจึงแตกต่างกัน ที่คนมมมองก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย

ข่าวที่ 8 ช่อง 3

บรรยากาศที่โกลเด้น มายด์ ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานของบริษัททัวร์ต่าง ๆ เต็มไปด้วยคนที่มาซื้อตั๋วกลับเมืองไทยและเพื่อนคนที่มาส่ง เพื่อนของตนกลับบ้านด้วยความที่อยากตามกลับไปด้วย แต่ไปไม่ได้ เนื่องจากยังขาดใช้หนี้สินไม่หมด

ภาพ ๕ - คนงานไทยยื่นกำหนดแน่นอนบริเวณที่ขายตั๋ว สภาพทั่วไปบริเวณสำนักงาน

- ภาพสัมภาษณ์ กระเป๋ากลองกระดาดต่างๆ ของคนงานไทย (Coise Up)
- สัมภาษณ์คนงานไทยคนหนึ่ง ไม่บอกชื่อ สกุล กล่าวว่า ดีใจมากที่จะได้กลับบ้านเมื่อคืนนั้นนอนไม่หลับ และไม่คิดจะกลับมาที่สิงคโปร์อีก เพราะเบื่อแล้ว
- สัมภาษณ์คนงานไทยอีกคนหนึ่งว่า อยากกลับบ้านมาก เพราะบ้านเราไม่ได้อยู่ที่นี้มานี้ก็เพื่อทำงาน หาเงินไปใช้หนี้ก็พอแล้ว
- นายหน้าของคนงานไทย จัดหาคนมาทำความสะอาดที่พัก มีคนล้างห้องน้ำ แต่กล่าวปฏิเสธว่า มิได้เป็นความผิดของตน คนงานไทยพาเพื่อนเข้ามาอาศัยกันอย่างแออัดเอง
- สัมภาษณ์นายราเชนทร์ นิธิประภา หัวหน้าสำนักงานแรงงานไทยในสิงคโปร์ กล่าวว่า จะต้องมีการนัดพบปะหรือหารือกันถึงปัญหาในอย่างพร้อมหน้ากันทุกคน เพื่อจะได้ฟังความทั้ง 2 ฝ่าย

ข่าวนี้ค่อนข้างจะมีหลายมุมมอง ขึ้นอยู่กับกำรเลือกรับและตีความข่าวสารแล้วแต่ว่าใครจะมองดูในแง่ไหน ทำให้ผู้ร่วมสนทนามีความคิดเห็นที่หลากหลายตามไปด้วย แต่โดยรวมแล้วส่วนใหญ่จะเห็นว่า ข่าวนี้ "ไม่รุนแรง" โดยมองกันที่ตัวคนงานไทย

"เมื่ออยู่ในสิงคโปร์ไม่สบายก็กลับประเทศเราลี..." (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับต่ำ)

บางคนก็สนทนากันนอกเรื่องในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับข่าวนี้ คือ ข่าวการไหลตายของคนงานไทยที่เป็นปัญหาสืบเนื่องให้เกิดข่าวนี้ขึ้น แสดงถึงการติดตามข่าวสารของกลุ่มผู้ร่วมสนทนาอย่างกว้างขวาง

"ไม่ถึงที่ตายไปอยู่ไหนมันก็ไม่ตาย... ให้เห็นว่าอยู่เมืองไทยก็ดีแล้ว ทำไมต้องไปถึงเมืองนอก ต้องเสียค่านายหน้าอะไรอีกกว่า" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับต่ำ)

บางคนมองดูสภาพความเป็นอยู่ที่คนงานไทยต้องประสบ ทำให้รู้สึกข่าวนี้ "รุนแรง"
"ถ้าคนเราเลือกเกิดได้ ใครอยากลำบาก" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับต่ำ)

แนวคิดในลักษณะนี้ อาจมีสาเหตุมาจากสภาพทางเศรษฐกิจของผู้ตอบที่สืบเนื่องมาจากเหตุผลที่กล่าวไว้ในข่าวที่ 7

"แสดงให้เห็นว่า สิงคโปร์นี้ดูถูกคนไทยมาก ไม่ยอมมกุแลให้ตี ๆ ปากก็พูดว่าเรามีความสัมพันธ์กันดี แต่จริง ๆ แล้วคุณมันเหยียดหยามศักดิ์ศรี น่าเรียกคนงานกลับมาให้หมดเลย มันจะได้รู้สึกแล้วงานสิงคโปร์จะได้ช้าลง" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

เป็นการแสดงถึงความรุนแรงที่แอบแฝงอยู่บ้าง เมื่อเขาทำเราได้ เราก็ทำเขาได้ จะไม่ยอมเป็นฝ่ายถูกเขากระทำข้างเดียว แต่เป็นทัศนคติที่เกิดขึ้นหลังจากถูกเขากระทำแล้ว แม้ว่าจะไม่ใช่แนวโน้มนิยมพฤติกรรมที่รุนแรง แต่การแก้ปัญหาแบบนี้ ก็มีใช่แนวโน้มนิยมพฤติกรรมแบบ สันติวิธี เช่นเดียวกัน

ความคิดเห็นของผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่ไม่นิยมการส่งแรงงานไทยไปทำงานในต่างแดน แม้บางคนจะให้เหตุผลว่า "เป็นการนำเงินเข้าประเทศ ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ" อย่างไรก็ตาม ยังคงมีบางคนเห็นว่าชาวนี "รุนแรง" เป็นปัญหาอยู่นั่นเอง "ชาวนีออกมาให้ รัฐบาลช่วยแก้ไข" เพราะทุกคนยังคงมีความรักชาติ รักประเทศไทย แสดงว่ายังคงมีความเป็น ชาตินิยมอยู่บ้าง แม้ว่าวัยรุ่นไทยมักนิยมเลียนแบบวัฒนธรรมชาติตะวันตกก็ตาม ผู้ร่วมสนทนามักจะ พูดถึงผลกระทบของชาวนีที่เกิดกับเศรษฐกิจ และคนใช้แรงงานของประเทศไทย แต่มีบางคนให้ ข้อคิดที่น่าสนใจ

"นายกฯ มัวแต่ไปจับมือกับคนดัง ๆ แสดงภาพดี ๆ ให้เห็น เขาจะได้อยู่บ้างว่าจริง ๆ แล้วก็สภาพไม่น่าดูแบบนี้อยู่ด้วย" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

แม้ว่าผู้ร่วมสนทนาจะอยู่ในวัยรุ่น แต่ค่อนข้างจะมีความคิดที่ลึกซึ้ง มองและวิเคราะห์ ปัญหากันอย่างกว้างขวาง ไม่ค่อยไปกว่าผู้ใหญ่บางคนอีกด้วย

"...สรุปแล้วชาวนีนี้เป็นผลดีมากกว่าผลเสีย" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับต่ำ)

ข่าวที่ ๑ ของ ๓

ชาวบ้านในบ้านยางชุม ส่วนใหญ่มีความเป็นอยู่ที่ขัดสนแร้นแค้นมาก เด็กๆ จะต้องกินข้าวกับเกลือแทบทุกมื้อ ผู้ใหญ่ต้องซุกตัวแมงจากมูลควายมาคั่วกินกับข้าว พบครอบครัวหนึ่ง ของนางสมล สุขใส กับลูกชายวัย 6 ขวบ คือ ด.ช. คำพา ที่ถูกสามีทอดทิ้งเพื่อเข้าไปหา งานทำในกรุงเทพมหานคร นางสมลจึงต้องเดินทางไปขอข้าวตามหมู่บ้านใกล้เคียงเพื่อมา เลี้ยงลูก

ภาพ : - สภาพความแร้นแค้นทั่วไปของชาวบ้าน

- ภาพแมงกุดจีที่ซุกมาได้จากมูลควาย (Close Up) ชายหนุ่มหยิบแมงกินเข้าปาก อย่างเอร็ดอร่อย

- นางสมลแต่งตัวให้ลูกชาย

- ชาย 2 คน กำลังเดินทางออกจากหมู่บ้าน เด็กๆ ร้องเล่นบนพื้นดินที่แห้งแล้ง

- นางสมล สุขใส กล่าวถึงกรรมวิธีการขอแลกข้าวสารกับเพื่อนบ้าน

- เทคนิคการบังภาพแบบ Poster ของ ด.ช. คำพา ขณะนั่งเปลือยเต็มตัว และ Close Up บริเวณวัยาะเพศที่มีทั้งเพศหญิง และ เพศชายในคนเดียวกัน

- เด็กเพื่อนบ้านชี้ชวนกันล้อเลียน ด.ช. คำพา

- Close Up หน้า ด.ช. คำพา ที่เศร้าสลด และสภาพเครื่องใช้ อาหารที่วางอยู่ กับพื้น

- เทคนิคการบังภาพแบบ Poster อีกครั้ง ถ่ายไล่จากปลายเท้าเข้ามาเต็มตัว

- นางสมลกล่าวว่า หมอเคยมาดูจะผ่าตัดให้แล้วก็กลับไปไม่มาอีกเลย ลูกก็ซื้อขาย เวลาหมอมาก็ไม่ยอมให้แก้ผ้า ใจจริงแล้วอยากผ่าตัดให้ลูกชายเป็นเพศชายโดยสมบูรณ์ แต่คง เป็นไปไม่ได้เพราะไม่มีเงิน

- ชาวบ้านมานั่งผ่อนคลายกันบนแคร่ในบริเวณบ้าน

ผู้ร่วมสนทนาทุกคนให้ความสนใจดูข่าวนี้มาก โดยเฉพาะช่วงที่เป็นเทคนิคการบังภาพ เด็กชายคำพา ทุกคนจะให้ความสนใจมากเป็นพิเศษ มีการแสดงสีหน้าและส่งเสียงประกอบกัน เป็นระยะ ๆ โดยกลุ่มโรงเรียนระดับสูงจะแสดงพฤติกรรมแปลก ๆ ประกอบการชมข่าว เช่น การแสดงอารมณ์ตื่นเต้นหรือแสดงความสงสาร มากกว่ากลุ่มโรงเรียนระดับต่ำ ที่ค่อนข้างจะเก็บความรู้สึกได้ดีกว่า อาจเป็นเพราะความอายหรือไม่คุ้นเคยกับเพื่อนร่วมกลุ่มสนทนาเท่าที่ควรก็เป็นได้

"...จริง ๆ ข่าวแบบนี้ไม่ควรจะออกมาเสียด้วยซ้ำ" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)

ตอนต้นของข่าวมีการถ่ายภาพ ด.ช.คำพา และ Close up ให้เห็นอย่างใกล้ชิด ก่อนที่จะใช้เทคนิคบังภาพเปลี่ยน ผู้ชมทุกคนได้รู้จักหน้าตาของเด็กชายคนนี้กันหมดแล้ว เมื่อใช้ภาพเทคนิคที่ผู้ผลิตอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อปิดบังสภาพความเป็นจริงบางอย่างให้เป็นที่สนใจน้อยลง แต่การกระทำเช่นนั้นกลับยิ่งเป็นการดึงดูดความสนใจให้ผู้ชมอยาการู้ อยากเห็นมากขึ้น และมีอารมณ์ร่วมมากขึ้นด้วย เป็นการสร้างปมด้อยของเด็กคนนี้ให้เด่นชัดขึ้นโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม

"...ทำให้เด็กเกิดปมด้อย มันไม่ดีต่ออนาคต อาจทำให้เขาเสียคนไปเลย" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)

ผู้ร่วมสนทนาเกือบทุกคนเห็นพ้องกันว่า ข่าวนี้ "รุนแรง" ถึง "รุนแรงมาก" โดยเฉพาะปัญหาที่เกิดกับตัวเด็ก ส่วนมากจะพูดคุยกันด้วยน้ำเสียงเศร้า ๆ

"ดูไปแล้วหดหูใจ ไม่คิดว่าจะมีอย่างนี้ในสังคมไทย มันจนมาก" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับต่ำ)

ผู้ร่วมสนทนากลุ่มนี้ค่อนข้างจะชินชาต่อปัญหาความยากจน สังเกตได้จากข่าวที่ 7 เป็นต้นมา จะมองปัญหาความยากจนหรือฐานะทางเศรษฐกิจของแต่ละบุคคลที่ด้อยกว่าทางสังคม เป็นเรื่องที่ธรรมดาตามาก แต่ก็มิได้แสดงความรังเกียจหรือมีความคิดอคติกับคนรวย หรือระบบทุนนิยมแต่ประการใด

"นอกจากทางราชการไม่ให้ความช่วยเหลือ คนมากขนาดนี้ปล่อยให้ เป็นไปถึงแบบนี้ คุณแล้วลลด" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

ข่าวนี้แสดงถึงอิทธิพลของการนำเสนอ (Presentation) ที่ผู้สื่อข่าวพยายามทำให้คุณเป็นเรื่องน่าตื่นเต้นตกใจ ทั้ง ๆ ที่สามารถลดระดับความเข้มข้นของข่าวให้กลายเป็นการเสนอข่าวความยากจนของประชาชนธรรมดาคนหนึ่งก็เป็นได้

บางคนคิดเทียบเคียงเหตุการณ์ในข่าวนี้กับรายการโทรทัศน์อื่น ๆ

"เป็นข่าวที่น่าสงสาร เวลาออกข่าวแบบนี้คุณจะได้ส่งเงินไปช่วยเหลือได้เป็นการดีที่ออกมา คนจะได้ช่วยและเป็นการสะท้อนถึงหมดที่บอกว่าไม่ยอมช่วย ก็เป็นการประจาน น่าจะเอาไปออกรายการตามไปดู ได้เงินอีกต่างหาก" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่เห็นว่า ข่าวนี้เป็นการเสนอเพื่อให้ประชาชนคนดูช่วยเหลือต่อไปแจกเช่นรายการโทรทัศน์ดังกล่าว แสดงถึงอิทธิพลของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อผู้ชมโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น และรูปแบบของรายการข่าวที่พัฒนาให้หลากหลายมากขึ้น จนเกือบจะผสมผสานเอารายการอื่น ๆ เข้าไว้ใน "ข่าวโทรทัศน์" เกือบทุกสถานีเพื่อวัตถุประสงค์บางประการอีกด้วย

เมื่อพูดถึงผลกระทบของข่าว ทุกคนมีความเห็นกันไปต่าง ๆ นา ๆ แต่ล้วนแล้วต้องการจัดปัญหาที่พบเห็นนี้ให้หมดไป และหาแนวทางป้องกันแก้ไขอย่างรวดเร็ว

"คุณแล้วอยากปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)

ตราบไต่ที่ความต้องการของเยาวชนไทยยังเป็นไปเพื่อการพัฒนาส่วนรวมมากกว่า การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวแล้วละก็ เป็นที่เชื่อแนได้ว่า อนาคตของชาติจะต้องดีกว่าที่เป็นอยู่ อย่างแน่นอน

อย่างไรก็ตาม ความคิดเห็นโดยรวมของผู้ร่วมสนทนา ยังคงเห็นว่าชาวนี "รุนแรง" ไม่ว่าจะมองกันในประเด็นใดก็ตาม โดยพบว่าความแตกต่างระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ความคิดเห็นหรือลักษณะทางจิตใจความรู้สึกนึกคิดของผู้ร่วมสนทนาแตกต่างกันไป โดยที่ผู้ร่วมสนทนาในกลุ่มโรงเรียนระดับสูงจะมีจิตใจอ่อนไหว (Sensitive) มากกว่า ผู้ร่วมสนทนาในกลุ่มโรงเรียนระดับต่ำไม่ว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกขณะดูข่าว หรือ ลักษณะอารมณ์ น้ำเสียงคำพูดขณะสนทนา ก่อนข้างจะแสดงให้เห็นเด่นชัดในทุก ๆ คน ขณะที่ผู้ร่วมสนทนาในกลุ่มโรงเรียนระดับต่ำจะมีการแสดงออกในลักษณะดังกล่าวเพียงบางคน โดยเฉพาะที่เป็นเพศหญิงเท่านั้น

ข่าวที่ 10 ช่อง 11

จีนเคยประสบปัญหาการศึกษาที่นักศึกษาไม่มีโอกาสทำงานน้อยลง ทำให้นักศึกษารวมตัวกันเดินขบวนเรียกร้องต่างๆนาๆ จนต้องใช้กำลังตำรวจเข้าปราบปรามด้วยความรุนแรง จีนจึงพยายามเปลี่ยนแปลงระบอบแบบการศึกษาให้เยาวชนมีความทะเยอทะยานน้อยลง และกลายเป็นแรงงานฝีมือที่มีความเชื่อฟังมากขึ้น โดยสนับสนุนให้นักเรียนเข้าเรียนช่างเทคนิคมากขึ้นแทนการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย นักศึกษาต้องเรียนอุดมการณ์และวิชาทหารควบคู่ไปด้วย ต้องแต่งเครื่องแบบและมีวินัยอย่างเคร่งครัด มีการสอนวิชาประวัติศาสตร์แนวใหม่ที่ชี้ให้เห็นถึงภัยของจักรวรรดินิยมตะวันตก และพยายามให้นักเรียนจงรักภักดีต่อวิถีทางของคอมมิวนิสต์

- ภาพ :
- นักศึกษารวมตัวกันถือป้ายเดินขบวน และมีกลุ่มตำรวจเข้าทำการปราบปราม
 - มีผู้คนจากบนบ้านโบกมือส่งเสียงให้กำลังใจลงมาจากหน้าต่างชั้นบน
 - เจ้าหน้าที่จีนผู้หนึ่งให้สัมภาษณ์
 - เด็กนักเรียนหัดใช้ลูกคิดในห้องเรียน และ การสอนทำผม
 - นักศึกษานั่งเรียนในห้องขณะที่อาจารย์ยืนสอนอยู่หน้าชั้น
 - นักศึกษาหญิงในชุดเครื่องแบบ เดินสวนสนามพร้อมส่งเสียงร้อง
 - นักศึกษาในชุดเครื่องแบบทหารนั่งเรียนในห้องโสตทัศนศึกษา
 - นักศึกษาในชุดเครื่องแบบทหารยืนถือปืนปลายดาบเรียงแถวหน้ากระดาน
 - เด็กนักเรียนยืนเข้าแถวเคารพธงชาติ ทุกคนผูกผ้าพันคอสีแดง เมื่อร้องเพลงชาติจบ มีการแสดงสัญญาณธงทำความเคารพธงชาติอย่างพร้อมเพียงกัน

ข่าวนี้เกี่ยวข้องกับโดยตรงกับผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียน โดยเฉพาะกลุ่มผู้ร่วมสนทนาที่กำลังจะเตรียมตัวสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แต่เนื่องจากเกี่ยวข้องกับเรื่องการเมือง ลัทธิการปกครองของประเทศจีน ทำให้ผู้ร่วมสนทนาเกิดมุมมองที่แตกต่างกันไป

ตามการเลือกรับและตีความข่าวสาร บางคนมองถึงลักษณะการปกครองในระบบคอมมิวนิสต์
ของประเทศจีนเป็นหลัก ก็จะคิดว่าชาวจีนไม่รุนแรง

"การที่เขายกกฎหมายแบบนี้เพราะประเทศเขาเป็นประเทศใหญ่ ทำให้การควบคุม
เป็นไปได้ยาก... การที่เขาปกครองในระดับนี้ ทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดีมีอาหารการกินอย่าง
สมบูรณ์แล้ว คิดว่าดีแล้ว" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)

แสดงถึงความสามารถในการวิพากษ์ข่าวที่สื่อมวลชนนำเสนอ

ความคิดเห็นดังกล่าวค่อนข้างกว้างขวาง เป็นการมองอย่างเป็นกลางในระดับ
ประเทศชาติ แต่ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มองแคบลงเฉพาะเหตุการณ์ที่นำเสนอในข่าว จึงกล่าวว่า
เป็นข่าวที่ "รุนแรง"

"ดูแล้วรุนแรงสิ เพราะเป็นการจำกัดสิทธิมนุษยชนเกินไป" (นักเรียนหญิง โรงเรียน
ระดับสูง)

ผู้ร่วมสนทนาส่วนมากได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จึงมองการกระทำเช่นนี้
ว่าเป็นความรุนแรงที่ไม่อาจยอมรับได้ เพราะสิ่งที่ตนได้รับการปลูกฝังมาตรงกันข้ามกับเหตุการณ์
ในข่าวนี้นี้ แต่ถ้าผู้ร่วมสนทนาได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการหรือสมมุติบทบาทของตน เป็น
นักเรียนในประเทศจีนดูบ้างแล้วอาจเห็นว่า เหตุการณ์เหล่านี้เป็นเรื่องธรรมดาที่ยอมรับกันได้
เพราะความเคยชิน ถ้าไม่มีใครมาออกคำสั่ง หรือตั้งกำหนดกฎเกณฑ์ให้ปฏิบัติแล้ว อาจไม่สามารถ
ช่วยเหลือตัวเองก็เป็นได้

สถานภาพของผู้ร่วมสนทนาทุกคน คือ นักเรียน มีหน้าที่หลัก คือ เรียนหนังสือ จึง
มองเหตุการณ์นี้โดยนึกเทียบเคียงเอากับตัวเองบ้าง ซึ่งเกือบทุกคนจะกล่าวว่า "เราก็นัดอะไร
เราก็อยากเรียนแบบนี้มากกว่า" ไม่มีใครคิดเห็นดี เห็นงามไปกับการจำกัดโอกาสทางการ

ศึกษา เนื่องจากผู้ร่วมสนทนามีสถานภาพทางสังคมประเภทเดียวกัน คือ เป็นนักเรียน จึงทำให้
มีทัศนคติที่คล้ายคลึงกันไปทิศทางเดียวกัน เช่น ทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories
Theory)

"...ไม่ควรมีไปบังคับผู้หญิงให้เรียนทหาร เกิดบางคนเขาไม่ชอบก็ขัดแย้งกัน"
(นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับต่ำ)

แสดงถึงค่านิยมที่ตนเองเชื่อ และถือปฏิบัติมาว่า ผู้ชายเท่านั้นที่ควรจะเป็นทหาร ซึ่ง
บุคคลทั่วไปก็คงมีความคิดเห็นเช่นเดียวกันนี้ว่า เพศชายเป็นเพศที่เข้มแข็งกว่าจึงเหมาะกับการ
แต่งเครื่องแบบเดินฝึกแถวพร้อมอาวุธ เพราะคงจะเป็นภาพที่น่าดูกว่าที่จะให้เพศหญิงมาปฏิบัติ
เช่นนั้น ผู้ร่วมสนทนาคนหนึ่งพูดเสริมว่า

"...เขาน่าจะมีเหมือนประเทศไทย เช่น ร.ค.ผู้หญิงก็เป็นได้ ผู้ชายก็รับทุกคน ให้
เขามีสิทธิเสรีภาพในการเลือก" (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับต่ำ)

หลังจากดูข่าวแล้ว ทุกคนเริ่มคิดเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ในบ้านเรา และแสดง
ความรักประเทศไทยกันขึ้นมา "คุณแล้วของเรานี้ดีกว่า" บางคนกล่าวว่า "ประเทศเราคงไม่
เกิดแบบนี้"

"ทำให้ภาพพจน์ของคอมมิวนิสต์เลวลง เป็นการส่งเสริมการเปรียบเทียบระหว่าง
ระบอบประชาธิปไตยกับระบอบคอมมิวนิสต์ให้เห็นเด่นชัด" (นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)

ความคิดเห็นข้างต้นนี้ อาจเป็นวัตถุประสงค์หนึ่งของข่าวนี้ที่นำเสนอให้ประชาชนชาว
ไทยดูกันด้วยก็เป็นได้ แต่นับว่าเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับอนาคตของชาติ
อันสอดคล้องกับระบอบการปกครองของประเทศไทยเป็นอย่างดี

เมื่อพูดถึงผลกระทบของข่าวนี้ ทุกคนกล่าวว่า "ข่าวนี้ไม่มีผลกระทบอะไรโดยตรงกับตนเอง"

"ในประเทศไทยคงไม่มีอะไร เพราะไทยมีพระราชบัญญัติสำหรับการศึกษาอยู่แล้ว"
(นักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง)

"เรามีการศึกษา มีความคิดแล้ว..." (นักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง)

ผู้ร่วมสนทนามักจะอาศัยความรู้ที่ได้จากการศึกษาเป็นเกราะป้องกันตนเองจากผลกระทบของข่าวต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น แม้ว่าจะเป็นเช่นนั้นจริง แต่ยังคงมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนอกเหนือไปจากระดับการศึกษา ดังที่ปรากฏในข่าวต้น ๆ พบว่า เพศ หรือสถานภาพทางเศรษฐกิจ เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ผู้ร่วมสนทนาได้รับผลกระทบจากข่าวที่ชมแตกต่างกันไป แม้ว่าจะมีระดับการศึกษาที่ทัดเทียมกันก็ตาม จะเห็นได้จากตอนหนึ่งในข่าวที่นักเรียนหญิงแสดงความคิดเกี่ยวกับการบังคับให้นักศึกษาหญิงเรียนทหารในประเทศจีน ขณะที่นักเรียนชายมองเห็นการเรียนทหารเป็นเรื่องปกติธรรมดา เป็นต้น

ทัศนคติของผู้ร่วมสนทนาที่มีต่อความรุนแรงในข่าว

ผู้ร่วมสนทนาส่วนใหญ่มองเห็นถึงความแตกต่างในระดับความรุนแรงของข่าวทั้ง 10 ข่าวนี้ ในรูปแบบที่หลากหลายกันไป พอสรุปได้เป็น 4 ประเภท ตามลำดับดังนี้

1. ขึ้นอยู่กับปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นว่าเป็นไปในด้านใด เช่น การเมือง เศรษฐกิจหรือสังคม ด้านร่างกายหรือจิตใจ
2. ขึ้นอยู่กับผลกระทบของเหตุการณ์นั้นว่าเกิดขึ้นกับจำนวนคนเท่าใด ถ้ามีผลกระทบต่อคนกลุ่มใหญ่ แสดงว่าข่าวนั้นรุนแรงมากกว่าข่าวที่มีผลกระทบต่อคนกลุ่มน้อย
3. ขึ้นอยู่กับความเสียหายที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์นั้น ถ้ามีความเสียหายมากแสดงว่ารุนแรงมาก ถ้าเสียหายน้อยแสดงว่าข่าวนั้นรุนแรงน้อย
4. ขึ้นอยู่กับผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ตามเกณฑ์การแบ่งระดับความรุนแรงของผู้วิจัย

แม้ว่าผู้ร่วมสนทนาจะมีความคิดเห็นในแต่ละข่าวแตกต่างกันไปตามทฤษฎีที่กล่าวมาแล้วก็ตาม แต่พบข้อสังเกตว่า ถ้าเป็นข่าวความรุนแรงส่วนบุคคลหรือเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว ผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปอย่างเห็นได้ชัดเจน แต่ถ้าเป็นข่าวความรุนแรงในเชิงโครงสร้างทางสังคม เห็นเหตุการณ์ที่ค่อนข้างจะไกลตัวหรือเป็นเรื่องส่วนรวมแล้ว ความคิดเห็นของผู้ร่วมสนทนาจะเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่นในข่าวที่ 6 แสดงถึงทัศนคติที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ซึ่งอาจเป็นภาพในอุดมคติของกลุ่มวัยรุ่นที่กำลังอยู่ในวัยเรียน เพราะเมื่อเขาเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ ไม่น่าว่าเขาอาจเปลี่ยนแปลงความคิดไปจากเดิมก็เป็นได้

เมื่อพูดถึงข่าวที่มีความรุนแรงมากที่สุดจากทั้ง 10 ข่าวในระดับความรุนแรงทั้ง 2 ประเภท สามารถสรุปได้ในแต่ละประเภท ดังนี้

ข่าวในประเภทความรุนแรงส่วนบุคคล ได้แก่ ฆาตกรรมแก๊งยาภูเขาในข่าวที่ 2 เนื่องจาก "เป็นการกระทำที่โหดร้าย" "เห็นภาพศพชัดเจนมาก" และ "ทำให้คนเราจิตใจหยาบกระด้าง เห็นว่า การฆ่าเป็นสิ่งธรรมดา"

ข่าวประเภทความรุนแรงในเชิงโครงสร้างทางสังคม ได้แก่ การบุกรุกป่าบริเวณอุทยานแห่งชาติดอยภูคา ในข่าวที่ 6 เนื่องจาก "ไม่ชอบเห็นคนตัดไม้ทำลายป่า" "ชีวิตเกิดมาจากสิ่งแวดล้อม เมื่อป่าหมดไปแล้วเราจะอยู่อย่างไร" และ "ถ้าโลกนี้ไม่มีธรรมชาติ ผู้คนคงไม่ยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่สบาย อากาศก็เป็นพิษ ผลเสียที่ตามมาเป็นอาชญากรรม เกิดมลพิษ เศรษฐกิจเสียหาย ฯลฯ"

โดยสรุปที่สุดแล้ว ผู้ร่วมสนทนามีความคิดเห็นว่า ข่าวการบุกรุกป่าบริเวณอุทยานแห่งชาติดอยภูคา เป็นข่าวที่มีระดับความรุนแรงมากที่สุดใน 10 ข่าวนี้ เนื่องจากเป็นปัญหาสังคมที่ส่งผลกระทบต่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากต่อคนทั่วโลก

นิยามศัพท์ "ความรุนแรง"

ประเด็นสุดท้ายที่พูดคุยกันในการสนทนากลุ่มครั้งนี้ คือ นิยาม (Concept) "ความรุนแรง" ตามความคิดเห็นของแต่ละคน ซึ่งพอจะสรุปตามเพศ ระดับของกลุ่มโรงเรียนได้ ดังนี้

- กลุ่มนักเรียนหญิง โรงเรียนระดับสูง : สภาพความกดดันทางจิตใจที่ก่อให้เกิดการกระทำอันมีผลต่อทางร่างกายและจิตใจ ก่อให้เกิดความทุกข์ทั้งต่อตนเองและสังคม
- กลุ่มนักเรียนหญิง โรงเรียนระดับต่ำ : ปัญหาความขัดแย้งที่ก่อให้เกิดการกระทำโดยตั้งใจหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ มีผลทำให้สังคมเลวร้ายลง เป็นเรื่องที่ควรแก้ไข
- กลุ่มนักเรียนชาย โรงเรียนระดับสูง : สิ่งที่เกิดจากการบังคับ ช่มชู้ มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อสวัสดิภาพของคนในประเทศทั้งทางสังคมและเศรษฐกิจ ให้ขาดความมั่นคง ไร้ความสุข

- กลุ่มนักเรียนชาย โรงเรียนระดับต่ำ : สภาพทางจิตใจที่ส่งผลให้เกิดการกระทำโดยใช้กำลัง อันเกิดจากปัญหาความขัดแย้งหรือความไม่เท่าเทียมกันระหว่างบุคคลและสังคม ส่งผลกระทบให้บั่นทอนสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

จากคำจำกัดความข้างต้นนี้ ผมจะสรุปได้ว่า "ความรุนแรง คือ สิ่งใดก็ตามที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านลบ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทั้งต่อตนเองและสังคม โดยทางตรงหรือทางอ้อม อันอาจส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ"